

KL's FORENKLINGSKATALOG

KL har udarbejdet et forenklingkatalog med i alt 82 konkrete forenklingforslag. Hvert forslag beskriver hvad problemet er, og hvordan det kan løses ved at forenkle reglerne. Med KL's forenklingkatalog er det således muligt, at gennemføre forenkling af de statslige regler på kort sigt. Der er forslag på følgende områder:

- Beskæftigelse
- Udlændinge og integration
- Folkeskolen
- Ungdomsuddannelse
- Udsatte børn og unge
- Dagtilbud
- Træning og hjælpemidler
- Handicap
- Ældre
- Sundhed
- Overførsler
- Miljø
- Borgerservice
- Kultur og fritid
- Salg af fast ejendom
- Kønsligestilling

KL finder, at samtlige forenklingforslag er vigtige. Medarbejderne i kommunerne bruger i dag for lang tid på at administrere bureaukratiske statslige regler. Hvis regeringen gennemfører de mange forslag og forenkler reglerne, vil medarbejderne få mere tid til at yde service overfor borgerne.

På tværs af de mange forslag er der grund til at fremhæve fem forenklingforslag, som er særligt vigtige.

Der er andre end de fem hovedforslag i kataloget, som har stor betydning for medarbejderne og borgernes hverdag. Dem vil vi beskrive på samme måde, så de administrative konsekvenser og betydningen for borgerne står helt klar.

Fem centrale forenklingforslag

Nedenfor gennemgås indledningsvist de fem centrale forenklingforslag:

- Forenkling af reglerne om hjemmetræning af børn med handicap
- Tilpasning af fritvalsreglerne på ældreområdet
- Forenkling af reglerne om kvalitetsrapporter for folkeskolen
- Friere rammer for at skabe sammenhæng mellem dagtilbud og folkeskole
- Forenkling af reglerne om boligstøtte

Forenkling af reglerne om hjemmetræning af børn med handicap

Forældre har i dag mulighed for at træne deres barn med et handicap derhjemme. Dette er positivt, men reglerne på området er desværre til gene for forældrene og samtidig et stort indgreb i det kommunale selvstyre.

De pågældende regler er servicelovens § 32 samt bekendtgørelse om hjælp til børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte.

Bekendtgørelsen medfører en række meget detaljerede krav til kommunernes sagsbehandling, herunder til udredningen, visitationen, tilsyn og opfølgningen. Der er fx krav om, at kommunen fører tilsyn to gange om året og følger op på sagerne fire gang årligt.

Det betyder, at forældrene seks gange om året vil blive målt, vejet og vurderet. Det vil ikke komme barnet og familien til gode, men kan tværtimod skabe utryghed hos familien og forældrene, som flere gange om året kan frygte, at muligheden for hjemmetræning bliver taget fra dem. Der skal naturligvis følges op på hjemmetræningen, men ofte vil barnets funktionsnedsættelse betyde, at der er tale om en langsigtet indsats, hvor der ikke nødvendigvis vil være målbare resultater flere gang om året.

Kravene er samtidig udtryk for en uhensigtsmæssig og alt for detaljeret indblanding i kommunernes tilrettelæggelse af hjælpen til de familier, som har et barn med betydelig og varig nedsat funktionsevne.

Som reglerne er i dag, skal der for alle familier være to tilsyn og fire opfølgning, uanset at behovet herfor kan variere meget fra familie til familie, afhængig af hvor alvorlig barnets funktionsevnenedsættelse er samt familiens ressourcer. For det andet dikterer reglerne, hvordan udrednings- og visitationsteams i kommunerne skal sammensættes, frem for at man lokalt finder den bedst egnede model.

KL foreslår, at de meget detaljerede krav til kommunernes sagsbehandling lempes:

- Det bør ikke være et krav, at der både skal nedsættes et tværfagligt udredningsteam og et tværfagligt sammensat visitationsudvalg
- Det er tilstrækkeligt at anføre i bekendtgørelsen, at kommunerne jævnlige skal revurdere sagerne på baggrund af såvel tilsyn og den løbende opfølgning, og at det skal være op til den enkelte kommunalbestyrelse at beslutte, hvor ofte revurderingen skal finde sted.

- Kravene om, at der skal udarbejdes en tids- og faseplan for evaluering af indsatsen og en plan for måling og dokumentation af virkningen af indsatsen for barnets udvikling bør fjernes – i stedet bør det være op til kommunen selv at vurdere, hvordan den vil følge op på sagerne, og hvilke planer, kommunen vil udarbejde og anvende i den forbindelse.

Lettelsen af reglerne vil medføre, at kommunen kan tage individuelle hensyn i hver enkelt sag og koncentrere indsatsen om de familier, som har særlige vanskeligheder, fx på grund af barnets særlige handicap og/eller støttebehov. Samtidig vil lettelsen af reglerne sikre, at kommunerne kan tilrettelægge indsatsen efter de lokale behov.

Der er et stort potentiale forbundet med forslagene. Både i form af administrative lettelser for medarbejderne i kommunerne, men også i form af en markant lettelse for forældre med et handicappet barn.

Tilpasning af fritvalgsreglerne på ældreområdet

Den eksisterende fritvalgsordning for personlig og praktisk hjælp på ældreområdet har eksisteret i seks år. Regelgrundlaget er Servicelovens § 91. Reglerne er imidlertid skruet sådan sammen, at der ikke er et reelt frit valg på plejeopgaven, hvilket er til ugunst for de ældre.

Udgangspunktet for fritvalgsordningen er, at kommunerne skaber frit valg for borgerne ved at sætte fx plejeopgaven i udbud. Det kan ske ved brug af godkendelsesmodellen eller udbudsmodellen.

Anvendes udbudsmodellen er der risiko for, at kommunen ikke selv bliver godkendt som leverandør, og dermed er der ikke noget kommunalt sikkerhedsnet under plejeopgaven, hvis det viser sig nødvendigt. Anvendes udbud inden for godkendelsesmodellen kan kommunen ikke selv blive godkendt som leverandør.

Derfor er der kun én kommune, der gør brug af udbud inden for egentlig hjemmehjælp. Før de nuværende fritvalgsregler blev indført i 2003, var der en god håndfuld.

Flere kommuner ønsker at sende opgaven i udbud, men er tilbageholdende med at gøre det, fordi konsekvenserne kan vise sig omfattende ift. det kommunale forsyningsansvar og personale.

Der er samlet set tale om meget komplicerede regler, der betyder,

- At det er vanskeligt for private at etablere sig som leverandør af plejeopgaver, så der er reelt ikke noget marked.
- At borgerne derfor ikke har et reelt frit valg for plejeopgaver.

- At udbudsreglerne inden for fritvalgsområdet er så meget strammere end de almindelige udbudsregler, at udbud af plejeopgaven er en uoverskuelig proces at begive sig ud i.

KL foreslår derfor, at man indfører den model som KL, DI og Dansk Erhverv tidligere er blevet enige om. Kernen i modellen er, at kommunerne skal kunne lave udbud, der resulterer i valg af *mindst* én privat leverandør samtidig med, at kommunen fortsat er leverandør. Det frie valg er derfor intakt, og består i et frit valg mellem *mindst* én privat leverandør og kommunen.

Forslaget indeholder et betydeligt potentiale. Ved at skabe et reelt frit valg i forhold til plejeopgaven vil der blive skabt en større volumen hos de private leverandører, og dermed vil der i langt højere grad kunne realiseres en række effektiviseringsgevinster. Samtidig får borgerne et reelt valg mellem forskellige leverandører.

Forenkling af reglerne om kvalitetsrapporter for folkeskolen

Udarbejdelse af Kvalitetsrapporter sker på baggrund af lov om folkeskole nr. 572 af 9. juni 2006, § 40a, og bekendtgørelse nr. 162 af 22. februar 2007 om anvendelse af kvalitetsrapporter og handlingsplaner i kommunalbestyrelsernes arbejde med evaluering og kvalitetsudvikling af folkeskolen.

Lov om folkeskolen fastsætter, at kommunalbestyrelsen én gang årligt skal udarbejde en kvalitetsrapport, samt at undervisningsministeren kan fastsætte regler om kvalitetsrapporter, herunder om indhold og udformning, og om tidsfrister for vedtagelse af kvalitetsrapporter og handlingsplaner.

I bekendtgørelse nr. 162 af 22. februar 2007 stilles der mellem 40 – 50 krav til kvalitetsrapporternes indhold under overskrifterne rammebetingelser, pædagogiske processer og resultater.

KL er grundlæggende positive overfor kvalitetsrapporterne. Men de nuværende regler er så detaljerede, at der er tale om et meget stort indgreb i kommunernes ansvar for at drive og udvikle folkeskolerne. Arbejdet med kvalitetsrapporterne er samtidigt unødigt bureaukratisk og lægger beslag på uforholdsmæssigt meget tid.

For det første indeholder bekendtgørelsen for mange og for detaljerede krav. Der er langt fra altid sammenfald mellem de oplysninger, der er krav om i bekendtgørelsen for kvalitetsrapporten, og de oplysninger, der lokalt i de enkelte kommuner og for de enkelte skoler anses for væsentlige oplysninger i forhold til vurderingen af kvaliteten og ressourceanvendelse i folkeskolen.

For det andet er kravet om en årlig afrapportering uhensigtsmæssig i forhold til at anvende kvalitetsrapporten som et styrings- og udviklingsredskab. Arbejdet med

kvalitetsrapporterne passer ofte ikke ind i ”årshjulet” for de faste opgaver, som på folkeskoleområdet er fordelt hen over året. Det drejer sig bl.a. om skolepolitiske mål, budgetarbejde, skoleårets planlægning mv.

KL foreslår, at intervallerne for kvalitetsrapporternes udarbejdelse og opfølgning fastsættes i de enkelte kommuner. Det skal være muligt med flerårige intervaller, så det kan passes ind i de enkeltes kommuners arbejde, og der dermed kan skabes bedre sammenhæng mellem afrapportering, evalueringer og udviklingsindsatser.

KL foreslår endvidere, at bekendtgørelse nr. 162 afbureaukratiseres. Bekendtgørelsens overskrifter: rammebetingelser, pædagogiske processer og resultater kan bibeholdes, men de meget detaljerede krav bør afreguleres. Det vil betyde, at det i tråd med det kommunale selvstyre bliver kommunerne, der afgør, hvordan de vil afrapportere under disse overskrifter. Dog kan dokumentationskravene fra det nationale dokumentationsprojekt på folkeskoleområdet med fordel indarbejdes som et krav under rammebetingelser.

Der er et stort potentiale forbundet med at gennemføre forslagene. Dels vil der være tale om betydelige administrative lettelser for medarbejderne i kommunerne. Dels vil kvalitetsrapporterne i højere grad kunne forbedre servicen, da det vil blive et mere effektivt styringsredskab, som kan knyttes tættere sammen med de øvrige evaluerings- og udviklingsindsatser i kommunerne.

Friere rammer for at skabe sammenhæng mellem dagtilbud og folkeskole

Der er i dag begrænsede muligheder for at skabe ledelses- og bestyrelsesmæssig sammenhæng mellem dagtilbud og skole. Folkeskolelovens § 24a åbner mulighed for fælles ledelse og bestyrelse for små skoler i landdistrikter. Loven nævner følgende grænser: ”i landdistrikter eller skoler med normalt ikke over 150 elever og med beliggenhed i et byområde med ikke over 900 indbyggere.” Reglen om, at muligheden for fælles ledelse på tværs af et dagtilbud og en skole afhænger af beliggenhed og elevantal og indbyggertal, er alt for rigid.

Herudover er det et problem, at forældrene i bestyrelserne for henholdsvis skole og dagtilbud reelt har vetoret i forhold til at gennemføre fælles ledelse og bestyrelser, da de skal udtale sig positivt.

Bekendtgørelse nr. 802 af 13/07/2004 om fælles ledelse for folkeskoler og kommunale dagtilbud i landdistrikter m.v. (samdrevne institutioner) begrænser muligheden for at etablere fælles ledelse med følgende formulering ”forudsætter en forudgående positiv udtalelse fra skolebestyrelsen og forældrebestyrelsen ved dagtilbudet”.

Baggrunden for at denne begrænsning er med, skal findes i lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge. I lovens § 14 om forældrebestyrelser står der bl.a.: ”Forældre med børn i en kommunal eller selvejende daginstitution eller i en kommunal dagpleje skal have adgang til at få oprettet en forældrebestyrelse....jf. dog § 24 a i lov om folke-

skolen...” Loven tolkes sådan, at forældrene har retskrav på, at der oprettes en forældrebestyrelse, og at denne ret skal forældrene positivt give afkald på.

Reglerne giver problemer for de kommuner, skoler og dagtilbud, der ønsker at skabe endnu større helhed og sammenhæng i børnenes hverdag og læring samt for en effektiv ressourceudnyttelse. Der tænkes her på ressourcer i bred forstand, der er tale om både de økonomiske, de ledelsesmæssige, de bygningsmæssige og personalemæssige ressourcer. Problemet er, at kommunerne ikke har tilstrækkelige muligheder for:

- At udnytte ressourcerne endnu bedre i forhold til fx fælles bygninger, materialer, udendørsfaciliteter og i nogen grad fælles personaleressourcer
- At styrke ledelse og ledelsesopgaverne. Ledelsesressourcerne kan anvendes mere fleksibelt og effektivt. Ledelsen styrkes, hvis institutionerne bliver større
- At skabe endnu bedre relationer mellem dagtilbud og skole. Det kan øge elevernes læring, som undervisningsministerens skolestartudvalg pegede på som en anbefaling i sin rapport fra 2006.

Fremover bør der være bedre muligheder for fællesledelse mellem større skoler og dagtilbud. KL foreslår, at fjerne de barrierer der er for fælles ledelse og fælles bestyrelse i den gældende lovgivning. Helt konkret foreslår KL:

- At folkeskolelovens § 24 a's grænser for, hvornår der kan etableres fælles ledelse og bestyrelse for skole og dagtilbud, fjernes. Der skal ikke være begrænsninger i skolestørrelse og beliggenhed.
- At bekendtgørelse nr. 802 af 13/07/2004, som fastsætter, at skolebestyrelsen og forældrebestyrelsen ved dagtilbuddet skal udtale sig positivt ændres. Bestyrelserne skal ikke have vetoret mod modellen.
- At dagtilbudslovens § 14 ændres, så forældrenes krav om adgang til at få oprettet en forældrebestyrelse opfyldes af muligheden for en fælles bestyrelse i den samdrevede institution. Det sikrer forældrene adgang til indflydelse.

Forslagene indeholder et betydeligt potentiale i forholdt til at udnytte de økonomiske, ledelsesmæssige og bygningsmæssige ressourcer mere effektivt på tværs af dagtilbudsområdet og skoleområdet. Dette vil føre til en forbedring af kvaliteten i tilbuddene.

Forenkling af reglerne om boligstøtte

Boligstøtteleven er meget kompleks og har i mange år trængt til en grundlæggende hovedrengøring. Derfor er der også behov for flere former for forenklinger i forhold til boligstøtten. I forhold til digitalisering/automatisk sagsbehandling, berører forslagene E-indkomstlovgivningen og forvaltningslovens §19.

Loven giver problemer på en række områder. For det første er kommunerne idag forpligtede til at partshøre borgeren, hvis kommunerne ændrer borgerens boligstøtte i nedadgående retning på baggrund af automatisk opfølgning via eIndkomstregistret. Det betyder, at kommunerne får merarbejde ved at anvende eIndkomstregistret i forhold til, hvis kommunen ikke anvender registret.

Hvis kommunen ikke anvender eIndkomstregistret, afleverer borgeren selv dokumentation for en indkomststigning og er dermed er vidende om ændringen i boligstøtte - og derfor skal borgeren ikke skal parthøres. Kommunerne kunne spare tid ved adgang til digitale indkomstoplysninger, hvis de kunne anvende oplysningerne i SKAT's eIndkomst register umiddelbart uden at skulle kontakte borgeren hver gang.

For det andet er der problemer omkring dokumentation af aktuel indkomst. I dag skal borgeren vedlægge dokumentation for aktuel indkomst, når borgeren søger om boligstøtte eller vil ændre sin boligstøtte. Denne dokumentation kan ikke indhentes i SKAT's eIndkomstregister, da registret indeholder historiske data (og ikke den aktuelle indkomst). Det bemærkes, at kommunerne allerede i dag ofte er nødt til at starte udbetalingen af boligstøtte, uden at der foreligger dokumentation for den aktuelle indkomst (a conto udbetalinger), idet den nye /ændrede indkomst endnu ikke kan dokumenteres. Der mangler klare regler, som gør det muligt at benytte de oplysninger, som allerede er tilgængelige digitalt.

For det tredje betyder problemet med manglende adgang til digitale huslejedata, at kommunernes sagsbehandlere ikke kan blive færdige med sagen bare ved at spørge borgeren, men også skal indhente oplysninger fra udlejere.

Samlet set betyder disse problemer,

- At medarbejderne i kommunen bruger en masse tid på at indhente og kontrollere oplysninger manuelt i stedet for at kunne servicere borgerne.
- At reglerne går ud over borgerne – fordi de bl.a. tager tid fra servicering af borgerne. Fordi borgerne har svært ved at forstå, hvad deres rettigheder er, skabes der en masse usikkerhed, som igen kræver en masse tid til at besvare spørgsmål.
- At udlejerne desuden har et stort besvær med at udfylde de mange boligstøtteansøgninger.

Ideelt set skal det være lige så let at ansøge om boligstøtte som at få tilskud fra sygesikringen, når man er ved tandlægen. Det kræver en mere smidig sagsgang.

KL foreslår derfor,

- At kravet om partshøring afskaffes, når ydelsen ændres på basis af en automatisk opfølgning, der beror på eIndkomstdata., der viser, at ydelsen skal ned-

sættes. Det kræver, at anvendelsen af eIndkomstdata enten betragtes som værende omfattet af forvaltningslovens §19, stk. 2, nr. 1, eller at reglen ændres om partshøring ved anvendelse af eIndkomstdata.

- At dokumentationskravet udsættes. Forslaget vil gøre det muligt for kommunerne at udnytte det nuværende eIndkomstregister, og dermed lette sagsgangen for borgeren.
- Etablering af huslejeregister. Et huslejeregister vil medføre massive arbejdsbesparelser i kommunerne, når dokumentationen ikke skal håndteres manuelt, og bedre service for borgeren, der ikke skal fremfinde dokumentation (lønsedler, huslejekvitteringer m.v.).

Der er et stort økonomisk potentiale forbundet med at gennemføre forslagene.

Øvrige forenklingsforslag på velfærdsområderne

I det følgende beskrives de 82 konkrete forenklingsforslag. Beskrivelserne følger samme struktur. For hvert forenklingsforslag fremgår navn på lov eller bekendtgørelse, beskrivelse af problemet og beskrivelse af forenklingsforslaget.

Beskæftigelse

Forenkling af det samlede lovgrundlag

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lovgivningen vedr. aktiv beskæftigelsesindsats og aktiv socialpolitik mm.
Beskrivelse af problemet
<p>Lovgivningen for kontant og -starthjælp er over de sidste par årtier blevet meget indviklet og lider af mange ”knopskydninger”. Det betyder, at det for kommunerne er meget svært og tidskrævende at forvalte og administrere loven. Derfor vil en gennemskrivning af loven være en betydelig administrativ lettelse.</p> <p>Tilsvarende findes der på mange af lovens områder ikke klare og tydelige vejledninger, hvilket betyder, at loven ofte er umulig eller meget svært at administrere. Ud over at retstilstanden for borgeren i mange tilfælde er usikker, betyder det også, at sagsbehandlerne bruger meget unødvendig tid på at tolke og forstå loven.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Der foreslås en generel gennemgang af samtlige lovkrav og bekendtgørelser. Gennemgangen skal ske i samarbejde med lokale praktikere.</p> <p>.</p>

Harmonisering af regler om inddragelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lovgivningen vedr. aktiv beskæftigelsesindsats og aktiv socialpolitik mm.
Beskrivelse af problemet
<p>Gældende regler om inddragelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen er både uklare og uensartede, ikke mindst i forhold til at inddrage andre aktører i at løse myndighedsopgaver. Loven om aktiv beskæftigelsesindsats indeholder hjemmel hertil, mens det ikke gælder loven om aktiv socialpolitik. I sygedagpengeloven er der ændringer på vej. Problemet er særlig markant i sager, som er reguleret af såvel beskæftigelsesloven som loven om aktiv socialpolitik, f.eks. sager om revalidering.</p> <p>De gældende regler giver anledning til besværlige snitfladeproblemer og betydelig fortolkningstvivl, som udgør barrierer i samarbejdet med andre aktører, og som medfører et betydeligt merarbejde i jobcentret. Desuden giver de anledning til klagesager.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
Der tilvejebringes regler om inddragelse af andre aktører i alle de væsentlige love, som jobcentret administrerer, som så vidt muligt er harmoniserede og som klargør, i hvilket omfang andre aktører kan inddrages til at løse myndighedsopgaver.

Kun bagudbetalt kontanthjælp

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om aktiv socialpolitik, § 89
Beskrivelse af problemet
<p>Lov om aktiv socialpolitik blev ændret med virkning fra 2003 (lov nr. 438 af 10. juni 2002 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven m.fl. love (Harmonisering af reglerne om kontanthjælp og barseldagpenge, indfasning af bagudbetaling af kontanthjælp m.v.)), således at alle nye kontanthjælpsmodtager får udbetalt kontanthjælpen bagud i stedet for forud. Man valgte ikke at ændre på forudbetalingen for alle de eksisterende kontanthjælpsmodtagere. Derfor forudbetales kontanthjælpen medio 2008 stadig til over 100.000 personer, svarende til over 80 procent af alle kontanthjælpsmodtagere.</p> <p>Der er uhensigtsmæssigt, at reglerne ikke er ens for alle kontanthjælpsmodtagere, hvilket betyder ekstra besvær og administration i kommunerne.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
Forudbetalt kontanthjælp vendes, således at alle modtagere af kontanthjælp får ydelsen bagudbetalt.

Forenkling af regler om aktive tilbud, især revalidering

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om aktiv socialpolitik og lov om aktiv beskæftigelsesindsats
Beskrivelse af problemet
<p>I bruttokataloget over forenklingsforslag er beskrevet en række problemstillinger vedr. reglerne om aktive tilbud. Der er peget på</p> <ul style="list-style-type: none">• problemer som følge af, at reglerne om revalidering i dag er spredt i både Aktivloven og Beskæftigelsesloven. Sagsbehandlingen kompliceres, da der skal refereres til mange forskellige lovgrundlag. Det giver en bureaukratisk administration og anvendelse af mange ressourcer til lovfortolkning. (forslag 6.6)• behovet for forenkling af regler om godtgørelse og transport (forslag 7.1, 7.2),• bindinger også udover ungeregler vedr. tilbud og målgrupper (3.11)
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Der er brug for en gennemgribende sanering og forenkling af reglerne om revalidering, således at de samles ét sted.</p> <p>Reglerne vedr. godtgørelse og transport og bindinger vedr. tilbud og målgrupper bør harmoniseres og forenkles.</p>

Løntilskud på offentlige arbejdspladser

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om aktiv beskæftigelsesindsats
Beskrivelse af problemet
Reglerne om beregning af arbejdstiden i offentligt løntilskud er komplicerede og tidskrævende at administrere (bruttokatalogets forslag 4.1, jf. 7.4.).
Beskrivelse af forenklingsforslag
Reglerne om beregning af arbejdstiden i offentligt løntilskud kunne erstattes med nye enklere regler, hvor arbejdstiden for personer, der får en ydelse svarende til højeste dagpenge, angives med et fast timetal i lovgivningen. Arbejdstiden for personer, der får lavere ydelse, kan beregnes med en forholdsmæssig nedsættelse af arbejdstiden.

Ændring af regler om refusion for ledighedsydelse

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om en aktiv socialpolitik § 104, § 104a, stk.2, jf. § 74c samt Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121
Beskrivelse af problemet
<p>Ledighedsydelse skal genvurderes efter 12 måneder, hvorefter jobcentret har yderligere 6 måneder til at gennemføre denne. Retten til statsrefusion bortfalder i en periode på 36 mdr., såfremt fristen ikke overholdes. Perioden beregnes fra det tidspunkt, hvor genvurderingen er foretaget eller skulle have været foretaget på grundlag af dokumentationen.</p> <p>Det vurderes, at tabet af refusion på 3 år ikke helt står relation til den evt. overskridelse af fristen. Dette gælder så meget mere, når der ikke samtidig kan opretholdes incitament til at skaffe den pågældende i fleksjob. Finder kommunen et fleksjob til den pågældende mistes refusion for løntilskuddet til fleksjobbet i den resterende del af 3 års perioden. Det betyder, at en kommune straffes økonomisk, hvis kommunen yder en særlig indsats for at få den pågældende i fleksjob, idet refusionstab ved manglende refusion for løntilskud i mange tilfælde vil være højere end tabet af refusion for ledighedsydelse</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Det foreslås at bortfaldsfristen på 3 år nedsættes og ændres. Det foreslås herudover, at der sker en ændring i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121, stk. 4, således at retten til refusion i forhold til løntilskuddet til fleksjob genopstår, når den pågældende, hvor revurderingen har overskredet tidsfristen reelt skaffes i fleksjob. På den måde sikres incitamentsstrukturen for at skaffe fleksjobvisiterede et fleksjob, der er forbundet med revurderingsreglerne. Det foreslås tillige, at refusionsreglerne på fleksjob- og ledighedsydelsesområdet grundlæggende forenkles, idet de i den nuværende form er meget indviklede og uigennemskuelige.</p>

Revurdering af borgere der er visiteret til fleksjob ved flytning til anden kommune

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Ankestyrelsen, principafgørelse A-42-05
Beskrivelse af problemet
<p>Borgere, der er visiteret til fleksjob og modtager ledighedsydelse, skal ifølge Arbejdsdirektoratet revurderes ved tilflytning til en ny kommune, uanset hvornår borgeren er visiteret til fleksjob, eller sidst har været revurderet. Dette fremgår ikke af loven, men Arbejdsdirektoratet støtter sig til en principafgørelse fra Ankestyrelsen. Hvis tilflytningskommunen ikke foretager en korrekt revurdering af den tilflyttede fleksjobvisiterede borger, mister kommunen refusion på lige fod med øvrige revurderingssager.</p> <p>Såfremt en kommune ved revurderingen finder, at fraflytningskommunen ikke har tilvejebragt det fornødne dokumentationsgrundlag ved visitationen til fleksjob, idet alle muligheder ikke har været afprøvet er kommunen forpligtet til at tilvejebringe det fornødne dokumentationsgrundlag - eksempelvis iværksætte en egentlig afprøvning..</p>
Beskrivelse af foreklingsforslag
<p>Det foreslås, at det ved en statslig udmelding, fx bekendtgørelse fastslås, at borgere der er visiteret til fleksjob og modtager ledighedsydelse bibeholder denne ved tilflytning til ny kommune, og revurdering følger de sædvanlige tidsfrister i loven.</p> <p>På denne måde bliver der overensstemmelse med reglerne for borgere der er i fleksjob og flytter til ny kommune og samtidig bibeholder jobbet.</p>

Mentorer til udsatte unge i praktikvirksomheder

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (LAB-loven) § 78 og § 101
Beskrivelse af problemet
<p>Bestemmelserne giver mulighed for at yde løntilskud til en mentor på en arbejdsplads, som kan styrke introduktionen på en arbejdsplads for personer, som har behov herfor.</p> <p>Ordningen omfatter kun egu-elever (erhvervsgrunduddannelse), stu-elever (særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse) og resourcesvage elever i en erhvervsuddannelse, hvis de er omfattet af målgrupperne i LAB-loven, typisk kontanthjælpsmodtagere eller revalidender. Også de elever som ikke er omfattet af LAB-loven, kan have faglige, sociale og personlige problemer, og derfor ligge indenfor målsætningen for mentorordningen.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
Ordningen bør udvides til at omfatte egu-elever, stu-elever og evt. resourcesvage erhvervsuddannelseselever, som ikke formelt er inden for LAB-loven.

Udlændinge og integration

Sikkerhedsstillelse ved familiesammenføring

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Bekendtgørelse nr. 934 af 5/9/2006 om sikkerhedsstillelse efter udlændingelovens § 9, stk. 4, eller § 9 c, stk. 1, 2. pkt., jf. § 9, stk. 4, til dækning af offentlige udgifter til hjælp efter lov om en aktiv social politik eller integrationsloven
Beskrivelse af problemet
<p>Opgaverne vedr. sikkerhedsstillelse, der ligger både i statsligt regi og hos kommunerne, omfatter i hovedtræk:</p> <ul style="list-style-type: none">• Oprettelse af sikkerhedsstillelse• Nedsættelse af sikkerhedsstillelsen ved bestået danskprøve• Ved flytning transport af sikkerhedsstillelsen til tilflytningskommunen• Inddrivelse hvis der ydes hjælp• Kvittering af sikkerhedsstillelse hvis nærmere betingelser er opfyldt/efter 7 år• Opsigelse af sikkerhedsstillelse og oprettelse af ny sikkerhedsstillelse. <p>Regelsættet er kompliceret, og der er mange sagsgange. Der er i 2003-2007 givet omkring 12.000 ægtefælle tilladelser. I langt de fleste sager må det antages, at der er stillet krav om sikkerhedsstillelse. Sikkerhedsstillelsen gælder som hovedregel i 7 år, så der hober sig et stort antal op i kommunernes pengeskabe. Antallet af familiesammenføringstilladelser er stigende.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p><i>Forenklingsforslag:</i></p> <p>At det undersøges, hvorvidt det er relevant at opretholde bestemmelsen om sikkerhedsstillelse, idet det må antages, at udlændingelovens øvrige forsørgelseskrav, hvorefter hverken den herboende eller den familiesammenførte ægtefælle må modtage forsørgelsesmæssige ydelser, med risiko for inddragelse af opholdstilladelsen, afholder ægtepar fra at modtage hjælp efter én af de to love.</p> <p>At der alternativt sker en undersøgelse af opgaveplacering, procedurer, m.v. med henblik på forenkling, herunder at der, som tidligere lovet fra Integrationsministeriet, udarbejdes en vejledning med blanketter/standardbreve som bilag til vejledningen, som kommunerne kan anvende i arbejdet med denne opgave.</p>

Tidsubegrænset opholdstilladelse - 85 pct.- reglen

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Udlændingeloven, § 11. Udkast til bekendtgørelse om tidsubegrænset opholdstilladelse
Beskrivelse af problemet
<p>Kommunerne skal som en del af indsatsen for udlændinge varetage en række opgaver efter udlændingeloven. Det gælder bl.a. opgaver vedr. tidsubegrænset opholdstilladelse, hvorefter kommunerne har følgende opgaver:</p> <p>Siden 1999, hvor reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse blev indført i udlændingeloven, er reglerne strammet flere gange (2002, 2006 og 2007). Hvilke regler, der gælder for den enkelte udlænding, afhænger bl.a. af, hvornår udlændingen har ansøgt/opnået den første opholdstilladelse. Reglerne er meget komplicerede, og vejledningsopgaven er dermed vanskelig.</p> <p>Integrationsministeriet har udarbejdet en bekendtgørelse, der bl.a. skal udmønte regelændringerne fra 2006. Heri indføres der bl.a. et krav om, at den enkelte udlænding skal deltage 85 pct. i hvert enkelt af tilbudte aktiviteter efter integrationsloven og beskæftigelsesloven. Disse bestemmelser indebærer et regelsæt, som bidrager til mere papirarbejde, lægger beslag på mange arbejdstimer, er vanskelig at gennemføre i praksis og fjerner fokus fra det, som det drejer sig om: at udlændinge kommer i arbejde og lærer dansk.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Den seneste stramning af udlændingeloven fra 2007 indebærer, at den enkelte udlænding for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse skal bestå integrationseksamen. Integrationseksamen indebærer krav om 2½ års ordinært arbejde på fuld tid samt bestået danskprøve 2 eller 3.</p> <p><i>Forenklingsforslag:</i></p> <p>At det overvejes, hvorvidt det efter indførelse af kravet om integrationseksamen er relevant at opretholde kravet om deltagelse i tilbud efter beskæftigelsesloven som betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse (skal naturligvis fortsat gælde som betingelse for at modtage ydelser).</p> <p>Alternativt at kravet om 85 pct. deltagelse i hvert enkelt tilbud ”tages af bordet”, og at der i stedet arbejdes på at finde andre, - mere forenklede regler - for krav til den enkelte udlændings deltagelse.</p>

Ensartede regler i integrationsloven og i beskæftigelsesloven

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Integrationsloven, kap. 4-6
Beskrivelse af problemet
<p>Såvel ydelser som beskæftigelsesrettede tilbud til udlændinge efter integrationsloven er langt hen ad vejen omfattet af den samme regulering, som gælder for andre borgere efter aktivloven og beskæftigelsesloven. Introduktionsydelsen udmåles efter starthjælpsreglerne i aktivloven, og de beskæftigelsesrettede tilbud i introduktionsprogrammet svarer til tilbudsviften i beskæftigelsesloven.</p> <p>Der er nogle få indholdsmæssige forskelle i integrationslovens regelsæt, set i relation til den øvrige lovgivning. Hertil kommer imidlertid, at der er formuleringsforskelle i lovtekster og bekendtgørelser, også selv om det materielle indhold er det samme.</p> <p>Kommunerne skal således, både hvad angår ydelser og beskæftigelsesrettede tilbud, administrere efter to parallelle regelsæt (lov, bekendtgørelser m.v.) med alt hvad dette indebærer for de administrative systemer, uanset at personer under integrationsloven kun udgør en meget lille gruppe borgere. Og samtidig hermed skal der i administrationen tages højde for de relativt få bestemmelser, hvor integrationsloven afviger fra de andre love.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Det foreslås, at der igangsættes et arbejde med henblik på at integrere:</p> <ul style="list-style-type: none">• Integrationslovens bestemmelser vedrørende introduktionsydelse og hjælp i særlige tilfælde i aktivloven og beskæftigelsesloven• Integrationslovens bestemmelser vedrørende introduktionsprogrammet, herunder integrationskontrakter, i beskæftigelseslovgivningen.

Forsørgelseskravet for udenlandske studerende

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Udlændingeloven, § 44 e
Beskrivelse af problemet
<p>Der er i udlændingeloven indført en bestemmelse, hvorefter kommunerne skal foretage indberetning til Udlændingesservice, såfremt udlændinge med ophold som studerende modtager offentlig hjælp til forsørgelse.</p> <p>”Offentlig hjælp til forsørgelse” omfatter sædvanligvis hjælp efter integrationsloven (ikke relevant for studerende) og hjælp efter aktivloven. I forhold til studerende er der imidlertid tale om en bred forsørgelsesopfattelse, idet hjælpen til offentlig forsørgelse ifølge lovbemærkningerne bl.a. omfatter: kontanthjælp, dagpenge ved arbejdsløshed/sygdom/fødsel, børnetilskud, boligstøtte, m.v.</p> <p>I lovbemærkningerne forudsættes det, at kommunerne vejleder den studerende om mulige opholdsretlige konsekvenser af en ansøgning om offentlig hjælp. Denne forudsætning tager ikke højde for, at de nævnte ydelser involverer mange medarbejdere i forskellige dele af den kommunale forvaltning. Den tager heller ikke højde for, at eksempelvis sygedagpenge i mange sager initieres af arbejdsgiveren.</p> <p>Der bliver givet 5-6.000 opholds- og arbejdstilladelser til studerende på videregående uddannelse pr. år. Giver adgang til at arbejde op til 15 timer pr. uge + fuld tid i juni – august.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Det foreslås, at udlændinge med opholdstilladelse som studerende af udlændingemyndighederne ved opholdstilladelsen informeres grundigt, ikke alene om at de ikke må modtage offentlig hjælp til forsørgelse, men også om, hvilke typer af hjælp, de ikke må modtage.</p> <p>Det foreslås endvidere, at det undersøges, om udlændingemyndighederne i CPR kan indlægges advis/kode vedr. udlændinge med opholdstilladelse som studerende, således at de enkelte forvaltninger adviseres om, at der er tale om en udlænding, der ikke må modtage forsørgelsesmæssige ydelser.</p>

Folkeskolen

Skolen beslutter, hvad elevplanen skal indeholde

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskolelovens § 13 og bekendtgørelse om elevplaner i folkeskolen
Beskrivelse af problemet
Der er krav om, at elevplanen hver gang skal indeholde oplysninger om resultater af den løbende evaluering i alle folkeskolens fag.
Beskrivelse af foreklingsforslag
Skolen vurderer, hvad der ud fra en helhedsvurdering af eleven er væsentligt at medtage i elevplanen for at følge op på og forbedre effekterne af undervisningen. Alle fag skal overvejes, men alle fag skal ikke nødvendigvis omtales i hver elevplan.

Kommunalbestyrelsen beslutter, hvad kvalitetsrapporten skal indeholde

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskolelovens § 40a og bekendtgørelse om anvendelse af kvalitetsrapporter og handlingsplaner i kommunalbestyrelsernes arbejde med evaluering og kvalitetsudvikling af folkeskolen
Beskrivelse af problemet
Bekendtgørelsen stiller så mange specifikke krav til indholdet af kvalitetsrapporten, at det hæmmer kommunernes mulighed for at målrette kvalitetsrapporten til egne behov.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Kommunalbestyrelsen fastlægger selv i vidt omfang indholdet af kvalitetsrapporten. Der stilles alene krav om, at rapporten som minimum skal indeholde en beskrivelse af det faglige niveau, herunder en faglig helhedsvurdering med beskrivelse af styrker, svagheder og behov for forbedringer. Beskrivelsen af det faglige niveau skal tage udgangspunkt i rammebetingelser, pædagogiske processer m.v. og resultater mv., herunder de som minimum besluttede nøgletal jf. det fælles dokumentationsprojekt. Se også forslag 5.4.3.3. i rapporten fra afbureaukratiseringsudvalget vedr. folkeskolen fra juni 2008.

Friere rammer til at etablere fælles ledelse af flere skoler samt af skole og dagtilbud

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskolelovens § 24 og § 24a om adgangen til fælles ledelse mellem flere skoler samt fælles ledelse og bestyrelser mellem skole og dagtilbud samt tilhørende bekendtgørelser.
Beskrivelse af problemet
I folkeskoleloven med tilhørende bekendtgørelser er der både rammer for skolens størrelse og antallet af indbyggere i det landdistrikt eller den bymæssige bebyggelse skolen er placeret i. Det betyder, at kommuner, der ønsker at skabe en ny skolestruktur eller helhed og sammenhæng mellem skole og dagtilbud, er begrænset af disse rammer. Samtidig begrænses kommunernes adgang til fælles ledelse og bestyrelse mellem skole og dagtilbud af, om bestyrelserne erklære sig positive over for strukturændringen.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Ændring af folkeskoleloven og tilhørende bekendtgørelser, så der ikke længere er begrænsninger i anvendelse i forhold til ovenstående.

Kommunalbestyrelsen beslutter, hvornår kvalitetsrapporten skal udarbejdes

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskoleloven, § 40a
Beskrivelse af problemet
Der er krav om, at kvalitetsrapporter skal udarbejdes hvert år. Dette harmonerer dårligt med, at kommunerne typisk arbejder med flerårige mål på skoleområdet.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Kommunalbestyrelsen beslutter, om der skal udarbejdes en kvalitetsrapport hvert eller hvert andet år.

Fritagelse for prøver og test kan ske uden inddragelse af PPR

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskolelovens §13a og 14 og bekendtgørelse om anvendelse af test i folkeskolen mv. samt bekendtgørelse om prøver og eksamen i folkeskolen og i de almene og studieforberedende ungdoms- og voksenuddannelser
Beskrivelse af problemet
Aflæggelse af prøve på særlige vilkår samt fritagelse for prøver og test kræver en pædagogisk-psykologisk vurdering. Dette er unødigt bureaukratisk, da beslutning herom typisk kan tages fuldt kvalificeret af skolelederen i dialog med forældrene.
Beskrivelse af foreklingsforslag
Beslutning om aflæggelse af prøve på særlige vilkår samt fritagelse for prøver og test kan tages af skolelederen i samråd med forældrene. Hvis skolelederen og forældrene ikke er enige, kan forældrene forlange, at der indhentes en pædagogisk-psykologisk udtalelse forud for skolelederens beslutning.

Kommunerne beslutter selv, hvordan de registrerer elevfravær

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskolelovens § 39, stk. 1, 2. pkt. samt bekendtgørelse om fraværsregistrering.
Beskrivelse af problemet
Undervisningsministeren har fastsat regler om registrering og indberetning af elevers deltagelse i undervisningen. De gældende krav indebærer en betydelig administrativ belastning for de enkelte skoler, som ikke står mål med registreringen.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Kommunerne beslutter, hvordan de vil opfylde skolelederens forpligtelse til at påse, at eleverne deltager i undervisningen. Alene bekymrende fravær indberettes til kommunalbestyrelsen.

Mulighed for alternativ tilrettelæggelse af folkeskolens prøver

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskolelovens §13a og 14 og bekendtgørelse om prøver og eksamen i folkeskolen og i de almene og studieforberedende ungdoms- og voksenuddannelser
Beskrivelse af problemet
Skolerne kan ikke tilpasse de afsluttende prøver i folkeskolen, så de i højere grad afspejler elevernes daglige undervisning og de krav, der stilles i Fælles Mål. Der kan ikke gennemføres gruppeprøver, som mange skoler tidligere har haft gode erfaringer med. Der er ikke mulighed for at tilrettelægge prøveafviklingen alternativt, så det i højere grad bliver muligt at lade elever fra specialklasser gennemføre dem.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Der åbnes mulighed for alternativ tilrettelæggelse af prøver.

Friere rammer i forhold til at tilrettelægge undervisningen (placering af fag på klassetrin og udbud af valgfag)

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskoleloven, § 5, § 9 og § 16
Beskrivelse af problemet
Kommunerne kan ikke bestemme, hvilke fag eleverne skal undervises i og på hvilke klassetrin. Nogle kommuner mener, at de vil kunne øge elevernes udbytte af undervisningen i forhold til formålsparagraffen og fælles mål, hvis de ikke var bundet af regler om, hvad der skal undervises i på hvilke klassetrin.
Kommunerne kan ikke bestemme, hvilke valgfag, folkeskolen kan udbyde.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Der gives mulighed for, at kommunerne får større handlefrihed i forhold til at tilrettelægge undervisningen.

Information og dokumentation om folkeskolen samles i kvalitetsrapporten

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskoleloven m.fl.
Beskrivelse af problemet
Indhold og form af informationer om folkeskolens opgaveløsning er fastsat gennem flere forskellige regler om henholdsvis sammenlignelig brugerinformation, gennemsigtighed og åbenhed i uddannelsessystemet og kvalitetsrapporten. Udmøntningen af reglerne fører til delvis parallel information om folkeskolen i forskellige offentlige regier.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Information og dokumentation om folkeskolen samles i kvalitetsrapporten.

Skoleår og budgetår kan være identiske

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskolelovens § 15
Beskrivelse af problemet
Det er uhensigtsmæssigt for kommunerne, at skoleåret ikke falder sammen med budgetåret, men begynder 1. august.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Der skabes mulighed for, at skoleår og budgetår er identiske.

Eleverne kan organiseres på andre måder end i klasser

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskolelovens § 25
Beskrivelse af problemet
Kommuner og skoler, der mener, at de kan give eleverne større udbytte af undervisningen gennem en anden organisering af eleverne end gennem organisering i klasser, er forhindret heri.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Folkeskoleloven skal åbne mulighed for, at kommunerne kan organisere undervisningen efter lokalt beskrevne rammer.

Skolerne alene beslutter undervisningens placering – også for de årgange, der evt. skal gå til konfirmationsforberedelse

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskolens § 53 med tilhørende vejledning.
Beskrivelse af problemet
Folkeskoleloven fastsætter regler for forhandling mellem kommunalbestyrelsen og præsterne i kommunen om konfirmationsforberedelsens placering. Elevens ønske om at blive konfirmeret har betydning for skolens planlægning af folkeskoleundervisningens placering.
Beskrivelse af foreklingsforslag
Der bliver udarbejdet andre regler for konfirmationsforberedelsen.

Kommunen fastsætter, hvordan samarbejdet mellem ledelse og medarbejdere skal organiseres

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeskolelovens § 46.
Beskrivelse af problemet
Folkeskoleloven fastsætter regler for, på hvilken måde lederen skal organisere, hvordan hun/han lader sig rådgive af skolens personale. Skoler ofte organisere sig på måder, fx gennem afdelingsopdeling og med selvstyrende team, som betyder, at andre organiseringer af samarbejdet end gennem et pædagogisk råd, ville give et bedre samarbejde mellem personale og ledelse.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Folkeskoleloven skal ikke fastsætte regler for, hvordan samarbejdet mellem ledelse og medarbejdere skal organiseres.

Ungdomsuddannelse

Overflødig bestemmelse om egu-praktikelever i virksomheder

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om erhvervsgrunduddannelse LBK nr. 1321 af 27. november 2007: § 7, stk. 3
Beskrivelse af problemet
<p>Bestemmelsen pålægger kommunen kun at godkende en egu-praktikaftale, hvis det af aftalen fremgår, at praktikvirksomheden er bekendt med muligheden for at oprette en almindelig praktikaftale efter erhvervsuddannelsesloven.</p> <p>Bestemmelsen kan fortolkes som ”et sidste overtalelsesforsøg” til at få virksomheden til at <i>fravalge</i> egu-eleven og ansætte en almindelig elev i stedet for. Hvis en praktikvirksomhed ønsker, at ansætte en egu-elev, så må det antages, at være et bevidst tilvalg blandt de forskellige muligheder for at ansætte elever, og med udgangspunkt i en dialog med en egu-vejleder. Bestemmelsen er derfor overflødig og i bedste fald unødigt bureaukrati, som kan medvirke til at bremse anvendelsen af egu.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
Paragraffen bør helt udgå.

Fjerne løn-barriere for egu-elever

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om erhvervsgrunduddannelse LBK nr. 1321 af 27. november 2007: § 6, stk. 2
Beskrivelse af problemet
<p>Den aktuelle paragraf indeholder regler for egu-elevernes løn.</p> <p>Reglerne har den praktiske konsekvens, at brancher kan aftale en løn for egu-elever, som er betydeligt højere end for almindelige erhvervsuddannelseselever, selvom egu-elever er udsatte unge, som arbejdsmæssigt er mindre værd end almindelige elever. Reglerne hindrer dermed, at egu-elever får adgang til praktikpladser.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Der er behov for en forenkling som afskaffer barrieren:</p> <ul style="list-style-type: none">• Forenklingen skal under alle omstændigheder fjerne muligheden for at der opstår lønmæssige barrierer mod egu-elever. Det er paradoksalt, at egu-loven indeholder bestemmelser som hindrer udbredelsen af egu.• Det kan fx ske ved at ændre bestemmelsen til følgende princip for egu-elevers løn: Lønniveauet svarer til egu-skoleydelsen, som egu-eleven modtager fra kommunen i skoleperioder.

Én ung, én mentor, én mentorordning

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om vejledning om uddannelse og erhverv, LBK nr. 630 af 20. juni 2008: § 5, stk. 2, nr. 5 Lov om erhvervsuddannelser, LBK nr. 1244 af 23. oktober 2007: §§ 29-30 Bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, BEK nr. 1518 af 13. december 2007: § 53
Beskrivelse af problemet
<p>Folketinget har gennem de sidste to år indført to forskellige mentorordninger, én i kommunerne og én på erhvervsskolerne. Det betyder, at en ung kan blive nødt til at skifte mentor i den kritiske fase på overgangen mellem grundskole og ungdomsuddannelse. KL har ved flere lejligheder kritiseret indførelsen af de to parallelle ordninger, som virker modsat bestræbelserne på at skabe sammenhængende forløb for unge i vejlednings- og uddannelsessystemet.</p> <p>De kommunale UU-centre har i KL's og Undervisningsministeriets fælles projekt "Mentorprogrammet" vist, at en rent kommunalt forankret mentorordning fungerer godt. I projektet rekrutterede UU-centrene uden problemer den største del af mentorkorpset blandt lærere og vejledere på ungdomsuddannelserne. På den måde fik de unge en klar og entydig voksenkontakt på overgangen mellem kommunen og ungdomsuddannelsen.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
Der er behov for en forenkling, som reducerer de to forskellige mentorordninger til én kommunalt forankret mentorordning. Det kan ske ved at lade mentorbestemmelserne i lov om erhvervsuddannelser udgå til fordel for en forpligtelse til at samarbejde med kommunerne om mentorer til unge.

VEU-godtgørelse

Forslaget vedrører ikke direkte ungdomsuddannelse, men er placeret her da forslaget hører under Undervisningsministeriets område.

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse), LBK nr. 772
Beskrivelse af problemet
<p>Kommunerne kan ansøge om VEU-godtgørelse, når de sender deres kortuddannede medarbejdere på uddannelser inden for AMU-programmet med løn. De kommunale arbejdspladser oplever ansøgningsproceduren omkring VEU-godtgørelse som tung og ressourcetekrævende. Tilsvarende gør de private virksomheder. Bl.a. derfor igangsatte Undervisningsministeriet og Finansministeriet i 2007 en analyse af digitalisering af VEU-godtgørelsen, som samtidig skal medvirke til at forenkle ansøgningsprocedurerne.</p> <p>Deloitte har udarbejdet en analyse af området og anbefaler en digitaliseringsløsning, der ikke omfatter social- og sundhedsskolerne og professionshøjskolerne, hvor de offentlige arbejdspladser er de primære kunder. Det betyder, at ansøgningsproceduren for langt størstedelen af de AMU-uddannelser, som kommunerne efterspørger, ikke vil blive digitaliseret og forenklet. Derimod skal kommunerne fremover håndtere to forskellige ansøgningsprocedurer, afhængig af hvor de efterspørger uddannelse, hvilket må betragtes som en bureaukratisering.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>En mulighed vil være at indføre det administrative system EASY-A på social- og sundhedsskolerne (eller andre løsninger, der gør at systemerne kan tale sammen). Det vil være en stor investering for skolerne, hvor Undervisningsministeriet bør sikre finansieringen, så det ikke går ud over kvaliteten i undervisningen på social- og sundhedsskolerne.</p>

Udsatte børn og unge

Socialfaglige undersøgelser (§50) bør ikke gælde lette foranstaltninger som fx efterskoleophold

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Serviceoven § 50
Beskrivelse af problemet
Omfanget af socialfaglige undersøgelser jævnfør servicelovens § 50 er blevet betydeligt større efter anbringelsesreformen. Det er ressourcemæssigt ikke tidsmæssigt muligt at gennemføre undersøgelserne tilfredsstillende i de tilfælde, hvor der kun er tale om mindre foranstaltninger. Samtidig kan undersøgelserne i nogle tilfælde forhindre hurtig handling fra sagsbehandlerne, idet de udgør en barriere i forhold til iværksættelse af eksempelvis nogle få timers ugentlig rådgivning. Ofte synes forældre og samarbejdspartnere også, at undersøgelserne er for vidtgående og tidskrævende. Problemet gør sig også gældende, når der iværksættes midlertidige foranstaltninger med meget kort varsel, hvorefter sagsbehandlerne skal lave undersøgelser og handleplaner med tilbagevirkende kraft, hvilket ikke er hensigtsmæssigt.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Der bør gives mulighed for en socialfaglig vurdering af, i hvilke tilfælde det er nødvendigt at foretage en § 50 undersøgelse. Sagsbehandlerne bør have mulighed for at skønne, at undersøgelsen ikke er nødvendig set i lyset af de (lette) foranstaltninger, man ønsker at iværksætte, og §50 bør dermed ikke gælde alle typer foranstaltninger. Eksempelvis burde sagsbehandlerne kunne undlade undersøgelsen ved bevilling af personlig rådgiver, støtte- kontaktperson, kontingent til fritidsaktiviteter, efterskoleophold, pædagogisk friplads og lignende. Helt konkret kunne man åbne op for undtagelser omkring § 52, stk. 3 punkt 1, 2, 6 og 7. I forhold til enkeltydelser jf. § 52, stk. 4 og stk. 5 forekommer undersøgelser også formålsløse – undersøgelsen foretages eksempelvis, hvis en familie bevilges en ny vaskemaskine.
Den eksisterende notatpligt sikrer, at kommunerne på trods af færre § 50 undersøgelser fortsat har skriftlig dokumentation omkring iværksættelsen af foranstaltningen i den enkelte sag. Samtidig ville det være en fordel i forhold til undersøgelserne, hvis man i højere grad havde mulighed for at basere en afgørelse på materiale indhentet fra andre myndigheder, eksempelvis omfattende politirapporter, personundersøgelser mv. Desuden kunne kravet om, at den socialfaglige undersøgelse skal foreligge som selvstændigt dokument, i nogle tilfælde slækkes, således at man kunne støtte sig til journalnotater. Dette skulle dog kun være muligt i forhold til lette foranstaltninger.

De seks punkter i den socialfaglige undersøgelse bør være en mulighed og ikke en pligt

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Serviceoven § 50
Beskrivelse af problemet
Lovgivningens formulering i § 50, stk. 5 om at 'undersøgelsen må ikke være mere omfattende, end formålet tilsiger, og i øvrigt skal gennemføres så skånsomt, som forholdene tillader' forekommer modstridende med de seks specifikke krav, loven sætter for § 50 undersøgelser. Man er nødt til at gennemgå alle forhold for at undgå, at revisionen eller Ankestyrelsen påpeger udeladelserne.
Beskrivelse af foreklingsforslag
Brug af de seks punkter i servicelovens § 50 bør være en <i>mulighed</i> for sagsbehandlerne og ikke en pligt. Formuleringen i § 50, stk. 2 bør ændres således, at der kommer til at stå 'Kommunalbestyrelsens undersøgelse jf. stk. 1 skal anlægge en helhedsbetragtning, der <i>kan</i> omfatte barnets eller den unges...' (de seks punkter). Omformuleringen vil skabe mere plads til at vurdere den enkelte sag, og vil betyde, at sagsbehandlerne i mindre omfang vil bruge tid på at beskrive parametre, der er overflødige i en konkret sag. Alternativt skal det præciseres, at der kan være relevante årsager til, afhængigt af sagens karakter, at ikke alle punkter kræver belysning i den konkrete sag. Disse årsager skal dokumenteres i sagen, så det tydeligt fremgår, at det fra kommunens side har været overvejet, hvilke punkter der er relevante.

Handleplaner er for detailreguleret

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Serviceoven § 140
Beskrivelse af problemet
Der skal af handleplanerne fremgå både mål og delmål for barnet, jf. servicelovens § 140, stk. 5. Opdelingen i mål og delmål er ikke altid indlysende for sagsbehandlerne, idet konkrete behandlingsmål oftest formuleres af udførerniveauet og i mindre grad ligger inden for sagsbehandlerens kompetenceområde. Derfor bliver opdelingen af de to måltyper ofte kunstig, til dels overlappende og ikke brugbar for udførerne.
Beskrivelse af foreklingsforslag
Det bør være op til kommunernes eget initiativ at udarbejde retningslinjer for indholdet i mål og delmål. Der kan udformes mål og delmål på sagsbehandlerniveau, men udførerne udarbejder konkrete behandlingsmål i overensstemmelse med de udstukne mål og delmål.

Bureaukratiske indberetninger

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Bl.a. Retssikkerhedslovens § 82 og § 84, samt vedr. Tilbudsportalen § 5 i Bekendtgørelse nr. 681 af 20. juni 2007, jf. §§ 7 og 8 i serviceloven, jf. § 14 i serviceloven.
Beskrivelse af problemet
<p>Indberetninger til diverse myndigheder er meget tidskrævende. Der indberettes regelmæssigt til Ankestyrelsen, Danmarks Statistik, Det centrale informations- og analysesystem (CIAS) og Servicestyrelsen (Tilbudsportalen). Ifbm. flere af indberetningerne er det i en vis udstrækning de samme informationer, der indberettes.</p> <p>Dertil kommer diverse ad hoc-spørgeskemaer og -undersøgelser fra ministeriet og styrelser. Det forekommer ofte, at der anvendes forskellige begreber/definitioner for data i de forskellige indrapporteringskrav, hvilket medfører, at optællinger mv. ikke kan genbruges. Fx omfatter indberetning til CIAS et skema på 29 sider, som det tager en medarbejder en hel arbejdsdag at udfylde - og tilsvarende indeholder indberetning om anbringelser til Ankestyrelsen cirka 130 felter. Ofte er datakvaliteten lav, da sagsbehandlere har fokus på at afkrydse nødvendige rubrikker (eksempelvis omkring udarbejdelse af handleplaner) for at kunne indlevere data og dermed undgå anmærkninger.</p>
Beskrivelse af foreklingsforslag
<p>Der bør være en overordnet strategi for og koordination af indrapporteringskrav og undersøgelser, så kommunerne kun skal indrapportere nødvendige, målrettede data. Ministeriet bør i samarbejde med kommunerne og de øvrige instanser fastslå, hvad der er helt nødvendig information, og hvad der blot er rart for instanser at vide. Koordinationen på området vil sikre, at der er ensartede definitioner på tværs af indrapporteringsportaler og spørgeskemaer m.v., ligesom det sikres, at eksisterende stamdata bliver genbrugt. Indberetningerne bør kunne foretages gennem et samlet system til registrering af data, hvorfra de relevante instanser kan indhente information. Særligt arbejdet med indberetninger til Ankestyrelsen og CIAS kan mindskes på denne måde.</p>

Uklare regler for beregning af forældrenes økonomi

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Serviceovens § 52, stk. 4 samt Betalingsbekendtgørelsen.
Beskrivelse af problemet
Det er uklart, hvordan forældrenes økonomi skal beregnes, og hvilke krav der stilles til deres betaling for foranstaltninger samt ekstraordinære aktiviteter (fx fodboldlejre) i forbindelse med foranstaltninger. Eksempelvis kan det være vanskeligt at vurdere, hvorvidt friværdi i sommerhuse og lignende skal realiseres til betaling af foranstaltninger. Det er ligeledes vanskeligt at opgøre det opnåede mindreforbrug ved eksempelvis institutionsophold.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Reglerne på området bør gøres tydeligere. Kommunerne ønsker en tydelig bekendtgørelse, hvor det fremgår, hvad der skal medregnes som aktiver, og hvem der skal betale for hvad, da både borgere og sagsbehandlere på nuværende tidspunkt finder reglerne uklare. I forhold til beregning af opnået mindreforbrug kan det overvejes at lade kommunerne foretage et skøn. Det bør endvidere slås fast, at forældre i udgangspunktet skal forsørge deres børn, men kan fritages ved særlige omstændigheder jf. § 158.

Dagtilbud

Varsling af ændringer i tilskud og egenbetaling

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Bekendtgørelse om pasningsgaranti, kommunens tilskud til brug for dag-, fritids- og klubtilbud, forældrenes egenbetaling og indhentelse af børneattester m.v. (Dagtilbudsbekendtgørelsen) § 100
Beskrivelse af problemet
Ved en ændring af kommunens tilskud og forældrenes egenbetaling skal kommunen varsle ændringstidspunktet og indholdet af ændringen senest 3 måneder, før ændringen finder sted. Dog senest 1 måned, når ændringen sker i tilknytning til vedtagelse af det kommende års budget. Men en frist på 3 måneder er en unødvendig lang periode i forhold til kommunernes mulighed for løbende tilpasninger til uforudsete forhold. En frist på 1 – 2 måneder vil være en rimelig varslingsfrist for forældrene. Forældre har hidtil uden problemer været vant til 1 måneds varsling af ændringer i forældrebetalingen.
Beskrivelse af forenklingsforslag
§ 100 ændres, så ændringer i kommunens tilskud og egenbetaling skal varsles med 1-2 måneder i stedet for 3 måneder.

Indfasning af obligatoriske madordninger i daginstitutioner

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om ændring af lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge (dagtilbudsloven). (Frokostmåltid i daginstitutioner m.v.)
Beskrivelse af problemet
<p>Kommunerne har fået mulighed for at indfase obligatoriske madordninger i daginstitutioner i løbet af 2009. Men kommunerne kan først indføre forhøjet forældrebetaling på op til 30%, når samtlige daginstitutioner for de 0-6 årige har indført obligatoriske madordninger.</p> <p>Det er i praksis meget vanskeligt at indføre madordninger i samtlige daginstitutioner på en gang. Hvis en indfasning skal være realistisk og praktisk gennemførlig, må kommunerne også have mulighed for at opkræve betaling i forbindelse med, at de indfører en madordning i en del af daginstitutionerne. Den enkelte kommune bør have mulighed for at afprøve leverandører og undersøge forskellige modeller for madordninger og på baggrund heraf finde den mest omkostningseffektive model.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Der indføres en hjemmel til, at kommuner, der laver pilotprojekter og lign. med madordninger, kan hæve taksten til 30% for de berørte institutioner. Der kan alternativt indføres mulighed for at hæve prisen for vuggestuebørn, når der er indført madordninger i samtlige vuggestuer, og tilsvarende for børnehalebørn, når der er indført madordninger i samtlige børnehaver.</p>

Retningslinjer for køkkenindretning mv.

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Fødevarestyrelsens nye retningslinjer for ernæring, egenkontrol, indretning og anlæg i forbindelse med loven om indførelse af obligatorisk frokostmåltid i daginstitutioner
Beskrivelse af problemet
Primo 2009 udkommer fødevarestyrelsens nye retningslinjer og vejledning for ernæring, egenkontrol, køkkenindretning og anlæg. Det forventes, at der vil være rum for regelforenklinger.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Der bør ske en forenkling af Fødevarestyrelsens retningslinjer. Ligeledes bør det sikres, at Arbejdstilsynets krav og Fødevarestyrelsens krav til køkkenindretning mv. er beskrevet i en samlet vejledning. Vejledningen skal gøre klart, hvilke minimumskrav, kommunerne skal indrette daginstitutionskøkkener efter og skal tydeligt adskille krav fra gode råd.

Tilskudsregler

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Bekendtgørelse om pasningsgaranti, kommunens tilskud til brug for dag-, fritids- og klubtilbud, forældrenes egenbetaling og indhentelse af børneattester m.v. (Dagtilbudsbekendtgørelsen)
Beskrivelse af problemet
Der findes mange forskellige regler for udregning af kommunernes tilskud, herunder fripladstilskud og søskendetilskud, til pladser i opholds kommunen, i privatinstitutioner, ved frit valg af tilbud over kommunegrænser og til private pasningsordninger. Reglerne er administrativt tunge, tidskrævende og svære at forstå.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Generel forenkling af de meget detaljerede tilskudsregler.

Træning og hjælpemidler

Uhensigtsmæssige snitflader mellem sundhedsloven og serviceloven

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Sundhedslovens §140 og servicelovens § 86
Beskrivelse af problemet
Reguleringen af træningsopgaverne gennem både serviceloven og sundhedsloven kan i nogle sammenhænge virke ulogisk. Eksempelvis gælder der i de to lovgivninger forskellige regler for borgernes adgang til frit valg og klageadgang. Endvidere arbejdes der efter forskellige kvalitetsmodeller, hvor der for træningsydelser efter serviceloven er fastsat særlige regler om kvalitetsstandarder, mens der arbejdes på at udvikle akkrediteringsstandarder for ydelser efter sundhedsloven.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Træning efter serviceloven (den del der vedrører vedligeholdende træning og genoptræning uden forudgående sygehusindlæggelse) samt genoptræning efter sundhedsloven samles i sundhedsloven. En samling af lovgivningen vil give kommunerne de nødvendige handlemuligheder og redskaber i forhold til intentionen om et mere sammenhængende forløb for den enkelte borger.

Bevilling af bil skal gøres enklere

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
SEL §114
Beskrivelse af problemet
Det fremgår af bekendtgørelse om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114, § 5, at kommunen kan yde støtte til køb af den <i>billigst egnede bil</i> . For at kunne foretage en vurdering af, hvilken bil der er den billigst egnede, skal sagsbehandleren afsøge markedet sammen med brugeren. Det er en ressourcekrævende opgave løbende at opdatere kendskabet til bilmarkedet, mulige rabatter osv. Ofte består støtten i en ydelse på ca. 1.000 kr. om måneden, mens selve sagsbehandlingstiden, ofte kan vare over et år. Der er derfor ingen sammenhæng mellem den økonomiske tyngde og det ressourcetræk området repræsenterer.
Beskrivelse af forenklingsforslag
<ul style="list-style-type: none">• Det største potentiale for forenkling er bevillingsbetingelserne for de ca. 80% af sagerne, som omhandler små biler uden behov for særlige indretninger. I alle disse sager bør det være sådan, at borgeren selv i højere grad får mulighed for at afsøge markedet og vælge bil ud fra en given bevilling. På den måde vil de kommunale sagsbehandlere på området kunne bruge deres faglige kompetencer på at rådgive borgeren i de ca. 20% af sagerne, hvor der er behov for særlige indretninger af bilen, og hvor valg af bil, samarbejdet med firmaet, der skal foretage specialindretning m.m. bidrager til at gøre sagsbehandlingen mere kompleks.• Bekendtgørelsen ændres så den angiver en fast takst for en almindelig bil. Det vil reducere sagsbehandlingstiden væsentligt, og samtidig give borgeren mulighed for at tage et ekstra lån, hvis der er ønske om en større bil end den, der kan bevilges.• Bekendtgørelsen ændres, så det fremgår, at sagsbehandleren kan bevilge en almindelig bil.

Træning eller specialundervisning

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
SEL, Lov om specialundervisning og sundhedsloven
Beskrivelse af problemet
<p>Der er i dag en række love eller lovkomplekser, der er overlappende i forhold til voksne med handicap og andre voksne med særlige behov, som har behov for specialundervisning eller særlig støtte rettet mod styrkelse af borgerens færdigheder og udvikling af vedkommendes kompetencer. Det er:</p> <ul style="list-style-type: none">• Love inden for sundhedsområdet (genoptræning, tildeling og tilpasning af hjælpemidler osv.).• Lov om specialundervisning for voksne, se lov nr. 658 af 03.07.2000 og BEK nr. 378 af 28.04.2006.• Serviceloven (§ 85 vedrørende hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder samt § 103 og § 104 vedrørende tilbud om aktivitet og samvær og beskyttet beskæftigelse). <p>Der udbydes lignende ydelser til målgruppen voksne med særlige behov bredt set med hjemmel i alle tre lovgivninger, og praksis fra kommune til kommune er forskellig i forhold til, hvilken paragraf ydelsen gives efter.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Der bør skabes klarhed over for kommunerne ved brug af de tre lovkomplekser.</p> <ul style="list-style-type: none">• Hvornår visiteres borgere til en specialundervisningsydelse eller en lignende ydelse og hvorfor?• Der bør ske en afgrænsning mellem lovområderne og særligt i forhold til at håndtere et fysisk handicap, når borgeren samtidig har psykiske lidelser.• Ligeledes bør grænsen klargøres for, hvornår en borger indstilles til voksenspecialundervisning eller får tildelt en ydelse efter serviceloven, ligesom grænsen bør gøres klar for, hvornår en borger indstilles til voksenspecialundervisning eller til undervisning i henhold til folkeoplysningsloven.

Hjemmetræning afføder uhensigtsmæssigt ressourceforbrug

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Bekendtgørelse om hjælp til børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte
Beskrivelse af problemet
<ul style="list-style-type: none">• I bekendtgørelsens §§ 1 og 2 fastslås, at kommunen både skal nedsætte et tværfagligt udredningsteam og et tværfagligt sammensat visitationsudvalg. I en række kommuner vil de to udvalg i praksis ofte bestå af de samme personer, hvorfor det er unødvendigt med to udvalg forskellige navne. Endvidere har en række kommuner oplyst KL om, at de er nødt til at gennemføre omkostningstunge reorganiseringer af deres forvaltninger for at kunne imødekomme kravet om at have et ”tværfagligt udredningsteam”. KL foreslår, at begrebet ”udredningsteam” udgår, og at bekendtgørelsen i stedet blot skal fastslå, at kommunalbestyrelsen skal foretage en tværfaglig udredning, uden at der lægges bindinger på kommunernes organisering af opgaven.• I bekendtgørelsens § 5, stk. 3 står der, at kommunalbestyrelsen på baggrund af de to årlige tilsyn med hjemmetræningen skal vurdere, om der er behov for en revisitation af barnet eller den unge. Et krav som KL mener vil medføre en uhensigtsmæssige og ineffektiv udnyttelse af sagsbehandlerens ressourcer. Revurderingerne kommer ikke barnet og familien til gode, men kan tværtimod skabe utryghed hos familien og forældrene, som to gange om året vil kunne frygte, at kommunen trækker godkendelsen til hjemmetræning tilbage, i fald kommunen beslutter, at barnet skal revisiteres. Kommunerne bør i stedet for selv have mulighed for at planlægge, hvor ofte der er behov for opfølgning.• KL er stærkt kritisk overfor kravene i § 6, stk. 2, hvori det anføres, at opfølgningen skal foregå "med udgangspunkt i en tids- og faseplan for evaluering af indsatsen og en plan for måling og dokumentation af virkningen af indsatsen for barnets udvikling". Langt de fleste af de børn med betydelig og varig nedsat funktionsevne, som forventes af få gavn af de kommende muligheder for hjemmetræning, udvikler sig ikke med en sådan hast, at træningen vil give konkrete målbare resultater fire gange om året. Udarbejdelsen af en tids- og faseplan, en plan for måling og dokumentation og fire årlige opfølgninger på begge planer, vil endvidere lægge beslag på en betydelig del af personalets ressourcer. Arbejdet med planerne vil derfor medføre et unødvendigt bureaukrati i kommunerne, som ikke kommer familierne og børnene til gavn.

Beskrivelse af foreklingsforslag

- Det bør ikke være et krav, at der både skal nedsættes et tværfagligt udredningsteam og et tværfagligt sammensat visitationsudvalg
- Det er tilstrækkeligt at anføre i bekendtgørelsen, at kommunerne jævnligt skal revurdere sagerne på baggrund af såvel tilsyn og den løbende opfølgning, og at det skal være op til den enkelte kommunalbestyrelse at beslutte, hvor ofte revurderingen skal finde sted
- Kravene om, at der skal udarbejdes en tids- og faseplan for evaluering af indsatsen og en plan for måling og dokumentation af virkningen af indsatsen for barnets udvikling bør fjernes – i stedet bør det være op til kommunen selv at vurdere, hvordan den vil følge op på sagerne, og hvilke planer, kommunen vil udarbejde og anvende i den forbindelse.

Uklarhed om bevilling til træning af børn

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
SEL §11, stk. 3
Beskrivelse af problemet
Ifølge servicelovens § 11, stk. 3 kan der bevilges penge til behandling af børn og unge med adfærdsvanskeligheder eller nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Mange har i de tidligere kommuner fået bevilget behandling og træning jævnfør regler om merudgifter, men det er nu blevet præciseret, at det ikke er muligt. Der er blandt kommunerne tvivl om, hvorvidt der kan bevilges træning efter § 11, stk. 3, da dette vil åbne op for mange udgifter. I notat fra Velfærdsministeriet er det blevet gjort klart, at der ikke kan bevilges træning efter § 11, stk. 3, men det fremgår fortsat ikke tydeligt af loven.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Det bør fremgå tydeligt af serviceloven, at der ikke kan bevilges træning efter § 11, stk. 3, så sagsbehandlerne har baggrund for at afvise borgere, der er utilfredse med ikke længere at kunne modtage ydelser, som de tidligere har fået bevilget. Samtidig skal det gøres tydeligt, hvad der defineres som træning, og hvad der defineres som behandling. Definitionerne kan tage udgangspunkt i enten diagnoser eller i det fagpersonale, der skal forestå behandlingen. § 11 anses af flere kommuner for at være en uklar paragraf uden tydeligt formål, idet den dækker over både rådgivning, undersøgelse og behandling. Bestemmelser omkring behandling i § 11 bør overgå til sundhedsloven i lighed med reglerne om vederlagsfri fysioterapi. Det bør være en lægefaglig vurdering, hvorvidt der skal bevilges behandling. Alternativt bør reglerne fremgå af et særskilt kapitel om handicappede i serviceloven.

Udlevering af insulin og injektionsprodukter

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
§ 112 i Lov om Social Service og Bekendtgørelse nr. 624 af 15. juni 2006 om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven, § 7 stk. 1 og 2.
Beskrivelse af problemet
<p>I dag skal borgere med insulinkrævende diabetes hente deres insulin/tabletter et sted og injektions- og testmateriale et andet sted, fordi produkterne gives efter forskellig lovgivning og af forskellige instanser. Som loven er i dag skal diabetikere søge om tilskud i bopælskommunen efter § 112 om hjælpemidler til injektions- og testmaterialer (f.eks. sprøjter, kanyler, insulinpen, fingerprikker, teststrimler og blod-suktermåleapparatur).</p> <p>Kommunen skal – for at vurdere ansøgningen og træffe en afgørelse - indhente dokumentation fra almen praktiserende læge eller sygehus om diagnose og behandling. Herefter skal borgeren kontakte bopælskommunens leverandør for at få de bevilgede produkter. Det er praktiserende læge eller sygehus, som vurderer hvilken type diabetesmedicinen (insulin/tabletter) borgeren skal have og udsteder en recept, som enten udleveres til borgeren, eller sendes direkte til apoteket.</p> <p>Det betyder, at borger skal i kontakt med to instanser dels for at få recepten og dels for at få test og injektionsmateriale. Det er den samme procedure, når behandlingen ændres, f.eks. når en borger går fra tablet- til kombinationsbehandling/insulinbehandling.</p> <p>Test og injektionsmateriale er en integreret del af diabetesbehandling og det vil derfor være mest hensigtsmæssigt at samle reglerne under sygesikringsreglerne. Diabetikers mulighed for tilskud til fodbehandling gives også efter reglerne for sygesikring.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag

- Borgeren skal kun henvende sig ét sted for at få udstedt en recept - almen praksis eller sygehus. Det vil sige at kommunen ikke længere involveres i sagsbehandlingen.
- Borgeren skal kun henvende sig ét sted for at få udleveret medicin, test og injektions-materialer.

Ændringerne vil betyde, at borgeren undgår ventetid i forbindelse med behandling af ansøgningen i kommunen og man undgår dobbeltarbejde, når sagen skal vurderes af to instanser. Praktiserende læge og sygehus undgår at skulle besvare mundtlige/skriftlige henvendelse fra kommunen, lige som det giver en større frihed for borgerne. De kan rette henvendelse på hvilket som helst apotek for alle de nødvendige relevante produkter (som er udskrevet på recept). Apotekerne får mulighed for via deres system at kunne udlevere billigste egnede produkt (som ved kopimedicin).

Handicap

Omfattende brug af funktionsevneметоден

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Sel § 100 Funktionsevneметоден
Beskrivelse af problemet
<p>Ved behandling af ansøgninger om merudgifter efter § 100 skal sagsbehandlerne benytte funktionsevneметоден, jævnfør funktionsevne-bekendtgørelsen. Mange borgere oplever sagsgangen som bureaukratisk, idet sagsbehandleren både skal benytte samtaleskema og aftaleskema (ca. 10 sider) til behandlingen af sagen. Tilsvarende føler sagsbehandlerne sig nødsaget til at udfylde skemaerne grundigt i tilfælde af klagesager, selvom Velfærdsministeriet har åbnet op for, at metoden kan være mindre omfattende i visse sager. Det er stadig nødvendigt at benytte skemaerne for at undgå anmærkninger fra Ankestyrelsen eller egen revisor.</p> <p>Når der udarbejdes vurderinger efter funktionsevneметоден jævnfør servicelovens § 100, i kommunernes sundheds-/socialforvaltninger, og der samtidig udarbejdes ressourceprofiler i arbejdsmarkedsforvaltningerne jævnfør lov om aktiv beskæftigelse, foretager kommunerne dobbeltarbejde, idet de to metoder i høj grad ligner hinanden.</p>
Beskrivelse af foreklingsforslag
<ul style="list-style-type: none">• Krav om anvendelse af funktionsevneметоден kan opblødes, så den ikke skal anvendes i sager med borgere med diagnoser, der ikke er i fokus i metoden (diabetes m.v.). Særligt bør samtaleskema og aftaleskema laves om til arbejdsredskaber, der kan bruges i det omfang, sagsbehandlerne finder det relevant.• Afslag på ansøgninger om merudgifter, der ligger under bagatelgrænsen, eller hvor borgere er åbenlyst uden for målgruppen, bør kunne gives uden brug af funktionsevneметоден.• Funktionsevneметоден og ressourceprofilen bør tænkes sammen, da der er sammenhæng mellem, hvad borgeren evner funktionsmæssigt og arbejdsmæssigt. Kommunerne vil så have mulighed for at samle alle oplysninger om borgeren i ét gennemgående dokument, der kan benyttes til behandling af borgerens sag i flere forskellige forvaltninger. Løsningen sparer også borgeren for at skulle give de samme oplysninger flere gange.• Differentierede opfølgingsfrister bør tillades, så sager med traditionelt få ændringer ikke kræver årlig opfølgning.

Socialfaglige undersøgelser jf. servicelovens § 50 bør ikke gælde ved visitation til særlige dagtilbud til børn og unge med handicap, jf. servicelovens § 32

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Serviceoven §§ 32 og 50, samt Bekendtgørelse om hjælp til børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte
Beskrivelse af problemet
<p>Jf. Bekendtgørelse om hjælp til børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, § 1, stk. 1, skal kommunen fremover gennemføre socialfaglige undersøgelser jævnfør servicelovens § 50, stk. 1, når kommunen skal visitere et barn eller en ung med handicap til et særligt dagtilbud, jf. servicelovens § 32.</p> <p>Generelt er de socialfaglige undersøgelser jævnfør servicelovens § 50 blevet betydeligt større efter anbringelsesreformen, og det er ikke ressourcemæssigt og tidsmæssigt muligt at gennemføre undersøgelserne tilfredsstillende i de tilfælde, hvor der kun er tale om mindre foranstaltninger. Undersøgelserne kan endvidere i nogle tilfælde forhindre hurtig handling fra sagsbehandlerne, idet de udgør en barriere i forhold til iværksættelse af eksempelvis nogle få timers ugentlig rådgivning. Problemet gør sig også gældende, når der iværksættes midlertidige foranstaltninger med meget kort varsel, hvorefter sagsbehandlerne skal lave undersøgelser og handleplaner med tilbagevirkende kraft, hvilket ikke er hensigtsmæssigt.</p> <p>Endelige opleves undersøgelserne også af en række forældre og samarbejdspartnere som værende for vidtgående og tidskrævende.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<ul style="list-style-type: none">• Der bør gives mulighed for en lokal kommunal socialfaglig vurdering af, i hvilke tilfælde det er nødvendigt at foretage en § 50 undersøgelse, når kommunen visiterer børn og unge med handicap til et særligt dagtilbud, jf. servicelovens § 32.• Den eksisterende notatpligt sikrer, at kommunerne på trods af færre § 50 undersøgelser fortsat har skriftlig dokumentation omkring beskrivelse af barnets eller den unges nedsatte funktionsevne, familiens situation, kriterier for visitationen til et særligt dagtilbud, mv..• Kravet om, at den socialfaglige undersøgelse skal foreligge som selvstændigt dokument, kunne i nogle tilfælde slækkes, således at man kunne støtte sig til journalnotater. Dette skulle dog kun være muligt i forhold til lette foranstaltninger.

Støtte til merudgifter

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
SEL §100
Beskrivelse af problemet
<p>I dag er regelsættet omkring hvad der skal til for, at en person kan få støtte til merudgifter og hvilke udgifter, alt for uklart. Det er ofte vanskeligt for sagsbehandleren at vurdere:</p> <ul style="list-style-type: none">• hvad der skal til for at en funktionsnedsættelse er indgribende nok.• hvad dækker begrebet "betydelige hjælpeforanstaltninger" over og• hvilke udgifter skal medregnes. <p>Sagsbehandleren skal i hver sag foretage en vurdering af, hvor store merudgifter personen har – sammenlignet med, hvad en anden person på samme alder og livssituation ville have haft af udgifter. Det kan fx dreje sig om udgifter til strømforbrug til en el-seng eller udgifter til ekstra slid på tøj og sko. Ifølge regelsættet skal kommunen i dag genvurdere alle sager vedr. merudgifter årligt. Sagerne skal gennemgås med henblik på at undersøge, om borgeren har fået et ændret behov for hjælp eller om merudgifterne er ændret. Det medfører administrative omkostninger for kommunerne i de mange sager, hvor borgerens behov for støtte ikke ændrer sig væsentligt over en årrække.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<ul style="list-style-type: none">• Det skal gøres enklere og nemmere at vurdere, hvornår en borger eller familie er omfattet af målgruppen for merudgiftsydelser og hvilke ydelser der skal være omfattet.• Der skal udvikles vejledende standarder for beregningen af forskellige merudgifter, fx for medicin, forbrugsgoder og håndsrækninger.• Sager vedr. merudgifter under et givent beløb bør ikke genvurderes årligt med mindre den enkelte modtager af hjælp, giver besked om væsentlige ændringer i fx funktionsniveau eller hjælpebehov.

Klarhed omkring bevilling af befordring

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
SEL, Sundhedsloven og lov om trafikskaber
Beskrivelse af problemet
Uklare regler vedrørende befordring. Der er mange overlappende love omkring befordring af borgere, og det er svært for sagsbehandlerne at finde ud af, hvilken lovgivning der skal benyttes. Både serviceloven (§ 100, § 105 og § 117), sundhedsloven (kapitel 53) og lov om trafikskaber (§ 19) indeholder regler om befordring. Det er svært at få et samlet overblik over reglerne, og det er derfor tidskrævende for sagsbehandlerne at behandle sager om befordring.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Der bør udarbejdes et klart og samlet regelsæt eller alternativt en klar vejledning, hvor de forskellige regler om befordring sammenskrives, så sagsbehandlerne kun skal slå op ét sted for at få overblik over reglerne på befordringsområdet. Samtidig bør der skabes sammenhæng mellem mulighederne for bevilling af transport og bevilling af ydelser, eventuelt ved at bevillingen til henholdsvis behandling og befordring foretages samlet.

Tabt arbejdsfortjeneste

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
SEL og dagpengeloven
Beskrivelse af problemet
<p>Der er stor administration forbundet med beregning af tabt arbejdsfortjeneste til forældre med et handicappet barn, jf. servicelovens § 42 og § 43. Det gælder særligt beregninger af bidrag til pension (herunder hvorvidt der er tale om arbejdsgiverbetalt pension, frivillig pensionsopsparring m.v.) og beregning af de besparelser, familien opnår ved at have en hjemmegående forælder (eksempelvis sparede transportudgifter, daginstitutionspladser m.v.).</p> <p>Der opstår let fejl i beregningerne, og der bruges mange ressourcer på at kontrollere rigtigheden. Det medfører endvidere administration, at der findes fire forskellige frikøbsordninger ved handicap: servicelovens § 42, servicelovens § 118, servicelovens § 119 samt dagpengelovens § 26). Det skaber også forvirring hos borgerne, der kan kompenseres efter en række forskellige regler.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Frikøbsordningerne bør ensrettes, så borgerne kompenseres på samme vilkår. I forbindelse med tabt arbejdsfortjeneste bør arbejdsgiverne fortsat udbetale løn, hvorefter kommunen refunderer arbejdsgiveren de beløb, der dækker den tabte arbejdsfortjeneste. Kommunen skal fortsat være ansvarlig for at vurdere, hvor mange timer der bevilges tabt arbejdsfortjeneste. Det vil være samme ordning som den, der gør sig gældende for fleksjobordningen. Dermed fjernes en stor byrde fra sagsbehandlerne, og det sikres, at der ikke opstår fejl i beregning af pensionsbidrag etc.</p> <p>Dog vil det være nødvendigt at overveje, om der bør laves særlige regler for selvstændige, der søger om tabt arbejdsfortjeneste, hvor det kan være svært at beregne en egentlig timeløn. En fast takst for denne gruppe samt for borgere, der ikke kan dokumentere tidligere årsindkomster, vil kunne løse dette problem.</p>

Overgang fra børne- til voksenparagraffer

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Vedrører generelt lovparagraffer vedr. overgang fra børn- til voksenparagraffer, dog særligt SEL §41 og §42.
Beskrivelse af problemet
Det rejser en række praktiske problemer, når handicappede eller udviklingshæmmede automatisk overgår til voksenreglerne, når de fylder 18 år.
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Fokus bør rettes mod en præcisering af regler om efterværn, samt udvidelse af muligheder for anvendelse.</p> <p>Der er flere fordele ved en regelforenkling i forhold til overgangen fra børne- til voksenparagraffer på handicapområdet.</p> <p>For borgeren kan det eksempelvis være ønskeligt at kunne forlænge fx en familieplejeaftale, indtil afslutningen af en ungdomsuddannelse. Det er ikke givet at et relevant ”voksentilbud” vil kunne findes i samme område. Ligeledes vil der for sagsbehandlere kunne være fordele ved en regelforenkling. Man vil i højere grad kunne undgå at skulle finde alternative sagsspecifikke løsninger, som kan være dyre, kræve ganske meget sagsbehandlingstid, og som ikke nødvendigvis er tilfredsstillende for borgeren.</p> <p>På samme vis kunne en lignende fordel opnås ved lettere adgang til at forlænge ungdomstilbud, til en plads var ledig i det rette voksentilbud.</p>

Unødvendig dobbelt registrering

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Bekendtgørelse om udviklingsråd som led i kommunalreformen (Bek. nr. 162 af 10. marts 2006) og Lov om socialservice § 6 og §188
Beskrivelse af problemet
<p>Nytteværdien af CIAS indberetningerne står ikke mål med den indsats, som det kræver i kommunerne at tilvejebringe data.</p> <p>CIAS-indberetningerne består i, at kommunerne kvartalvis indberetter til- og afgang af borgere pr. paragraf til servicestyrelsen, som efterfølgende udarbejder en rapport, hvor tilgang og den samlede bestand opgøres pr. paragraf. Et stort arbejde, der involverer mange kommunale medarbejdere, idet der er tale om manuelle arbejdsgange, på tværs af mange fagforvaltninger. I takt med at socialområdet udvikles og der opstår alternative løsninger i forhold til indsatsen over for de forskellige målgrupper, kan man stille spørgsmålstegn ved, om en opgørelse af tilgangen på paragraffer er sigende i forhold til at følge udviklingen.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
Indberetningerne til CIAS stopper ved udgangen af 2010, når de regionale udviklingsråds opgave med at vurdere, hvordan kommunalbestyrelser og regionsråd varetager deres opgaver efter 1. januar 2007, ophører.

Forbedret adgang til indhentning af personoplysninger

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Generelt vedr. love om registre og personoplysninger.
Beskrivelse af problemet
<p>I det daglige arbejde bruger sagsbehandlerne meget tid på at indsamle informationer fra andre offentlige organisationer/myndigheder om de enkelte sager. Dette er ofte tidskrævende, dels fordi det kræver samtykke fra familien, dels fordi oplysningerne skal indhentes manuelt.</p> <p>Hvis det var væsentligt lettere at indsamle oplysninger fra skoler, politi, sundhedssystemet og andre kommuner, ville det spare sagsbehandler tid og dermed indebære en rationaliseringsgevinst, som enten kan udmøntes til besparelser, eller til at sikre bedre kvalitet i arbejdet. Den bedre kvalitet kan opnås ved, at sagsbehandlerne så kan bruge mere tid på andre ting såsom fx direkte kontakt til familien eller hjælp til flere børn og unge. Ligeledes vil en lettere adgang til information og data indhentet i andre forvaltningers regi - både statslige eller andre af kommunens forvaltninger - lette arbejdet med at vurdere effekter af kommunens indsatser. Teoretisk set kunne man forestille sig, at kommunale myndigheder kunne indhente oplysninger om borgere (over og under 18 år) på individniveau fra fx Danmarks Statistik, Ankestyrelsen, politiet og naboforvaltninger.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Teoretisk set kunne man forestille sig, at kommunale myndigheder kunne indhente oplysninger om borgere (over og under 18 år) på individniveau fra fx Danmarks Statistik, Ankestyrelsen, politiet og naboforvaltninger.</p>

Ældre

Tilpasning af fritvalgsreglerne

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om social service § 91, stk. 2
Beskrivelse af problemet
<p>Reglerne om frit valg af praktisk og personlig hjælp og pleje har været gældende i 6 år. Udbud i form af enten udbudsmodellen eller udbud inden for godkendelsesmodellens rammer bruges til en vis grad i forhold til madservice, tøjvask og indkøb, men kun én kommune anvender udbud af den egentlige kerneydelse – hjemmehjælp i borgerens hjem.</p> <p>Som en konsekvens heraf mangler der reelt frit valg af personlig pleje – specielt kompleks pleje, og pleje i ydertimer. Godkendelsesmodellen betyder høje entry-udgifter for private. Samtidig betyder de eksisterende udbudsregler inden for fritvalgsområdet, at kommunen sætter sin egen leverandørvirksomhed på spil. Det er meget få lokalpolitikere indstillet på pga. forsyningsansvaret.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Med henblik på at sikre bedre rammer for udviklingen af serviceydelser og et reelt frit valg for borgerne af personlig hjælp og pleje bør der ses på muligheder for at tilpasse brug af udbud inden for rammerne af det frie valg sådan, at der bliver bedre vilkår for at drive og etablere virksomhed for private serviceleverandører og bedre mulighed for en reel priskonkurrence.</p>

Harmonisering af sundhedsloven og serviceloven (mellekommunal betaling)

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om retssikkerhed, § 9c
Beskrivelse af problemet
<p>For borgere, der opholder sig i en anden kommune end hjemkommunen eller som har etableret sig i en ny kommune (fx i en plejebolig) med hjemkommunens medvirken er der mellekommunal betaling for ydelser, der leveres efter serviceloven, men ikke efter sundhedsloven. Ydelser leveret efter sundhedsloven betales af opholdskommunen.</p> <p>Det virker ulogisk, at der skal være en forskel. Samtidig kan det være en stor udgift for en kommune med mange tilflyttere. Fx vælger mange at bo i en plejebolig tæt på deres børn.</p>
Beskrivelse af foreklingsforslag
<p>Der bør nedsættes en arbejdsgruppe med henblik på at tilpasse reglerne for beregning af takster samt harmonisere mellekommunale betalinger mv. mellem sundheds- og servicelovene.</p>

Enstrengt klagesystem for ældreplejen

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om retssikkerhed § 34.
Beskrivelse af problemet
<p>Der bør kun være ét klagesystem, som alle former for klager går igennem. Klagesagerne bør fratages klagerådene, så klagesager vedrørende personlig og praktisk hjælp fremover går direkte til de sociale nævn. Den oprindelige hensigt bag klagerådet ved lovens vedtagelse i 1996 var at give en synlig klagemulighed, da der dengang ikke var adgang til de sociale nævn. Dette har borgerne opnået efterfølgende.</p> <p>Klager vedrørende hjælp, der gives i henhold til servicelovens § 83, skal behandles af kommunens klageråd, hvilket ikke gælder øvrige klager. I den forbindelse skal der udarbejdes redegørelser for sagerne til klagerådet og afholdes regelmæssige møder med klagerådet, hvilket er tidskrævende. Hvis en klage omhandler ydelser, der ikke kun gives efter § 83, eller klagen omfatter flere forhold, skal klagen opdeles, så kun de relevante dele sendes til klagerådet. Det betyder, at borgeren får svar fra flere instanser, hvilket er forvirrende. Samtidig kan klagerådene kun komme med anbefalinger, og virker derfor som en overflødig instans, der medvirker til yderligere forlængelse af klagebehandlingen.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
Med henblik på at skabe klarhed for borgerne bør klagerådene nedlægges.

Vidtgående indberetnings- og dokumentationskrav

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Beskrivelse af problemet
Kommunerne oplever, at mængden af indberetningskrav er alt for stor. Dette gælder navnlig indberetningerne, som ikke giver et billede af den lokale indsats, herunder antal af aflysninger, flyttede besøg m.v., der alle er procesrelaterede. Dette giver mere indtryk af kontrol end fagligt begrundede styringsbehov. Modtagere af indberetninger på nuværende tidspunkt er Danmarks Statistik, CIAS (det centrale informations- og analysesystem), Ankestyrelsen, Fritvalgsdatabasen, Tilbudsportalen, nøgletalsanalyser, indberetning af magtanvendelse og eventuelt private organisationer (indberetninger til private organisationer er dog ikke en forpligtigelse).
Beskrivelse af forenklingsforslag
Indberetningskrav bør reduceres til effektdata, der fortæller, hvad der har betydning for kvaliteten på området. Indikatorer som antal aflysninger, flyttede besøg og antal hjælpere i hjemmet bør ikke indberettes nationalt, men er alene et kommuneinternt redskab. Der bør være fokus på de data, der er vigtige i forhold til en dokumentation af indsatsen over for borgeren, herunder fremadrettede mål og kvalitative parametre. Parametrene kunne være, hvor mange borgere der modtager hjælp, hvilken hjælp de modtager, gennemsnitligt tidsforbrug pr. borger samt kommunernes serviceniveau. Det fokus, der i dag er på processen, delelementer og kvantitative parametre, skal flyttes over til et mere helhedsorienteret fokus. Værdien ved de enkelte data, der indsamles, skal vejes op imod de ressourcer, det kræver at udarbejde dem.

Bedre koordinering mellem portaler

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Beskrivelse af problemet
Der findes flere portaler, hvor kommunerne skal opdatere forskellige oplysninger om tilbud og timepriser m.v., herunder Fritvalgsdatabasen og Tilbudsportalen. Dette kræver, at personalet bliver undervist i portalerne, og at oplysninger omkring plejehjem m.v. lægges ind og løbende opdateres. Dette er en ressourcemæssigt omfattende opgave, hvilket medfører, at informationerne i portalerne enten er forældede eller på et helt overordnet niveau. I nogle kommuner var informationen til borgerne derfor bedre, før plejehjemsinformation blev en del af Tilbudsportalen, hvor kommunerne selv vedligeholdt en oplysningsliste med fokus på faktuelle oplysninger om plejehjemmene.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Det bør overvejes, hvilke af portalernes informationer der er relevante set i forhold til det administrative arbejde, der er forbundet med at opdatere og vedligeholde portalerne. Detaljeringsgraden i portalerne kan mindskes, så beskrivelserne af de forskellige tilbud har form af et katalog med objektive fakta af interesse for borgerne eller andre aktører. Der bør gives mulighed for, at portalerne via link eller snitflader henviser til information på tilbuddenes eller kommunernes egne hjemmesider. Det vil stille kommunerne og de private leverandører friere i forhold til den form, der benyttes ved beskrivelse af et tilbud. Samtidig mindskes dobbeltarbejdet med at vedligeholde både egne hjemmesider og portaler. Minimumskrav til oplysninger på tilbuddenes hjemmesider bør være pris, beliggenhed, grundplan for boliger, specialiseringsgrundlag, aktiviteter samt oplysninger om værdigrundlag og personalepolitik.

Ophævelse af pligt til tilsyn ved indførelse af akkreditering

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Beskrivelse af problemet
<p>Bekendtgørelse om tilsyn på plejehjem og i plejeboliger indeholder en meget detaljeret beskrivelse af de områder, der skal indgå i tilsynet. Samlet set er der dermed et meget omfattende tilsyn med plejehjem og plejeboliger.</p> <p>Ud over det kommunale tilsyn foretages der en række myndighedstilsyn, fx embedslægen, brandtilsyn, arbejdsmiljøtilsyn, miljøtilsyn og levnedsmiddelkontrol. Det gør det vanskeligt at få et samlet overblik over kvaliteten for det enkelte plejehjem eller plejecenter. I forhold til arbejdsmiljø er der mulighed for at lade arbejdsmiljøtilsynet bortfalde, ved at det enkelte plejehjem eller plejecenter bliver arbejdsmiljøakkrediteret. Tilsvarende er antallet af tilsynsbesøg inden for fødevareområdet reduceret på baggrund af indførelse af HACCP-baseret egenkontrol.</p>
Beskrivelse af foreklingsforslag
<p>Flere kommuner arbejder på at indføre akkreditering på plejeområdet. Det bør i den forbindelse overvejes, om kravene til tilsyn kan bortfalde for akkrediterede plejehjem og plejeboliger.</p>

Bedre sammenhæng mellem produktionsform og prissætning af madservice

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Beskrivelse af problemet
Med de nugældende regler for beregning af priser for madservice omfattet af fritvalsreglerne må kommunerne ikke skelne mellem produktionsform (typisk kølemad/vakuummad versus varmholdt mad). I kommuner med et serviceniveau, hvor borgerne kan vælge mellem kølemad og varmholdt mad, vil private leverandører, der leverer kølemad, blive favoriseret som følge af lavere produktionsomkostninger. Konsekvensen er, at private leverandører, der ønsker at levere varmholdt mad, vælger kommunen fra på trods af kommunalbestyrelsens ønske om at tilbyde borgerne frit valg mellem produktionsform.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Kommuner, der tilbyder borgerne frit valg mellem flere produktionsformer for madservice, skal gives mulighed for at beregne en pris for hver produktionsform.

Kommunale leverandører kan ikke tilbyde tilkøbsydelser, hvilket øger antallet af hjælpere i borgerens hjem og skaber ulige konkurrence

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Beskrivelse af problemet
Kommunale leverandører har ifølge serviceloven ikke mulighed for at tilbyde tilkøbsydelser på lige fod med private leverandører, hvilket gør det vanskeligt at levere en helhedsindsats i forhold til de borgere, der ønsker ekstra ydelser. Samtidig får denne gruppe borgere automatisk mange forskellige hjælpere i hjemmet. Yderligere skaber det ulige konkurrence mellem den kommunale og private leverandør, idet kommunerne skal arbejde med en gennemsnitspris, hvor de private leverandører kan arbejde med en marginalpris.
Beskrivelse af foreklingsforslag
Lovgivningen bør give kommunale leverandører mulighed for at levere tilkøbsydelser til de borgere, der ønsker det.

Sundhed

Indberetninger på misbrugsområdet

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Kommunal indberetning på stofmisbrugsområdet jf. diverse bekendtgørelser
Beskrivelse af problemet
<p>På stofmisbrugsområdet skal kommunerne indberette i flere forskellige registre. Der er i alt 5 registre; DANRIS (ambulant samt døgn) indberettes til center for rusmiddelforskning, SIB indberettes til Sundhedsstyrelsen, VBGS indberettes til Servicestyrelsen og CIAS indberettes til det regionale udviklingsråd.</p> <p>Der er for alle registre tale om stort set samme oplysninger, og som kræver en høj grad af manuel indberetning. Dette er meget ressourcekrævende for de enkelte misbrugscentre.</p>
Beskrivelse af foreklingsforslag
<p>Der er behov for udvikling af ét indberetningssted, der er baseret på en elektronisk overførsel fra misbrugscentret. Udgangspunkt for udredningen på stofmisbrugsområdet er ASI-værktøjet, hvorfor det vil være logisk, at tage udgangspunkt i dette.</p>

Overførsler

Administration af bundfradrag for modregning i pension på 30.000 kr. årligt smidiggøres

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om social pension, § 29, stk. 1, nr. 4 og § 32a, stk. 1, nr. 4
Beskrivelse af problemet
Der er indført et bundfradrag på 30.000 kr. årligt for indtægt ved personligt arbejde for folkepensionister når det beregnes om pensionisten er berettiget til pensionstillæg og personlig tillægsprocent. Fradraget skal efter pensionslovens § 39, stk. 1 fordeles på de perioder, hvor pensionisten har indtægt. For pensionister, der har job i kortere perioder, der samlet overstiger 30.000 kr., betyder det, at folkepensionen skal genberegnes flere gange hen over året.
Beskrivelse af forenklingsforslag
De første 30.000 kr. som en pensionist tjener i løbet af et kalenderår indgår ikke i pensionsberegningen. Dermed behøver pensionister ikke at henvende sig på pensionskontoret før det er relevant.

Reglerne om opsat pension afskaffes

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om social pension Kapitel 2 a (§15 a - §15 f) – Opsat pension
Beskrivelse af problemet
<p>Personer, der opfylder betingelserne for ret til folkepension, kan udskyde udbetalingen af folkepension mod senere at få forhøjet den løbende folkepension med et tillæg (venteprocent). Det er dog et problem at der stilles krav om opfyldelse af et beskæftigelseskrav på 1.000 timer om året.</p> <p>Det betyder, at kommunen årligt skal kontrollere og træffe afgørelse om, hvorvidt beskæftigelseskravet er opfyldt samt meddele størrelsen af optjent venteprocent. Hvis ikke beskæftigelseskravet er opfyldt, skal kommunen beregne et engangsbeløb, svarende til den folkepension, borgeren ville have kunnet fået udbetalt.</p> <p>Det betyder også, at kommunen i forbindelse med behandling af ansøgning om opsætning skal yde råd og vejledning, om det kan betale sig for borgeren at opsætte pensionen eller om det vil være en fordel at få udbetalt et delvist grundbeløb. (Det kræver ekstra beregninger.)</p> <p>Når borgeren ikke længere ønsker at opsætte pensionen, skal kommunen påbegynde udbetaling af pensionen a conto, indhente dokumentation for beskæftigelseskravet i den seneste periode, beregne en samlet venteprocent og efterfølgende træffe endelig afgørelse herom samt udbetale ventetillægget løbende.</p> <p>Det nuværende regelsæt er yderst komplekst i betragtning af antallet af sager med opsat pension.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Forenklingsforslaget er, at beskæftigelseskravet fjernes. En fjernelse af beskæftigelseskravet vil betyde en administrativ lettelse for kommunerne, idet de årlige kontroller m.v. bortfalder – jf. ovenstående.</p> <p>For borgeren vil det betyde, at borgeren optjener venteprocent fra tidspunktet for opnået folkepensionsalder, uanset om pågældende arbejder eller lever af anden pension eller formue. Folkepensionen udbetales fremad efter aktuelle forhold, når borgeren ønsker at overgå til udbetaling af folkepension. løsning.).</p>

Tilbagebetalingskrav af forudbetalt pension ved dødsfald ophæves

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om social pension § 33, stk. 3 og 6 samt bekendtgørelse om social pension § 38 (samt tilsvarende bestemmelser indenfor førtidspensionsområdet gl. regler)
Beskrivelse af problemet
<p>Retten til folkepension (og førtidspension) ophører med virkning fra dagen efter dødsfaldet. Hvis der er udbetalt pension for tiden efter dødsdagen, skal kommunen i visse situationer rejse et tilbagebetalingskrav overfor skifteretten/boet (typisk hvor der ikke er en ægtefælle eller arveberettiget samlever).</p> <p>Folkepension (og førtidspension) udbetales siden 1. februar 1999 bagud. For pensionister - med pension tilkendt før denne dato - udbetales pensionen imidlertid fortsat forud.</p> <p>Det betyder, at kommunerne pr. definition skal beregne og anmelde et tilbagebetalingskrav for skifteretten i mange sager – nemlig alle de sager, hvor folkepensionen (og førtidspensionen) er forudbetalt til enlige pensionister samt samlevende pensionister, hvor den efterlevende ikke er pensionist eller arveberettiget.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Forenklingsforslaget er, at forudbetalt pension til enlige folkepensionister og førtidspensionister (samt samlevende pensionister, hvor den efterlevende ikke er pensionist eller arveberettiget), ikke skal kræves tilbagebetalt for døds måneden.</p> <p>Eksempel: En enlig folkepensionist, der modtager 10.000 kr. mdl. brutto/7.200 kr. netto i forudbetalt pension, dør den 15. i måneden. Kommunen skal efter de gældende regler beregne og anmelde et (netto)krav for perioden fra den 16. til den 30. i måneden, svarende til 3.600 kr. for skifteretten. Kommunen skal herefter afvente svar fra skifteretten om boets udlægsform. Hvis boet er solvent skal kommunen ofte på ny sende krav og giroindbetalingskort til arvinger, rykke for betaling samt i sidste ende vurdere, om et uindfriet krav skal afskrives som uerholdeligt. Hvis boet derimod (ofte) udlægges som boudlæg (til dækning for begravelsesudgifter mv.) bliver pensionskravet ikke dækket, og så skal kommunen have sagen frem på ny mhp. at vurdere, om det kræver ændring af ophørsdato i pensionssystemet/omkontering af det udækkede tilbagebetalingskrav for at få statsrefusions- samt skatteregnskab til at stemme.</p> <p>Ifølge ændringsforslaget kan kommunen (ligesom før 1. februar 1999) straks afslutte sagen med en stopkode med virkning fra månedens</p>

udgang og lægge sagen på plads. Det vil sige, at man sparer at skrive til skifteretten, at finde sagen frem flere gange samt eventuelt i sidste ende at skulle kontere sagen på plads. Selvom der i princippet er tale om en overgangsfase, så er flertallet af (folke)pensionister fortsat forudbetalt.

Ligestilling af enlige og gifte/samlevende pensionister

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om social pension § 49
Beskrivelse af problemet
<p>Pensionens størrelse er afhængig af, om pensionisten er enlig eller ej. Pensionstillæg til en enlig pensionist er større end til en pensionist, der er gift eller samlevende. Endvidere reguleres pensionstillæg, varmetillæg, helbredstillæg og den supplerende pensionsydelse på grundlag af ægtefællernes eller de samlevendes samlede indtægt (samberegning). Personer anses som enlige, når de ikke lever i et samlivsforhold, hvor parterne gennem kontante bidrag, arbejde i hjemmet eller på anden måde bidrager til den fælles husførelse, og hvor samlivet kan føre til ægteskab/registeret partnerskab efter dansk ret.</p> <p>Regelsættet giver i visse situationer vanskeligheder med at fastslå om, der er tale om enlige eller samlevende, ligesom reglerne giver incitament til omgåelse. Resultatet er øget administrativt arbejde.</p> <p>Regelsættet om samberegning giver ligeledes ekstra administrativt arbejde i forhold til beregningen af pension, især i de tilfælde hvor kun den ene part modtager social pension. Samberegningen kan endvidere nedsætte incitamentet til at den ene part fortsætter på arbejdsmarkedet, når arbejdsindtægten nedsætter den anden parts pensionstillæg m.v.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<ol style="list-style-type: none">1. Der indføres ligestilling af enlige og gifte/samlevende pensionister således, at størrelsen af pensionstillægget fastsættes ens for disse grupper pensionister samtidig med, at reglerne om samberegning ophæves. Ud over den administrative effekt henvises til punkt 2 om effekten for gifte/samlevende pensionister. Forslaget vil endvidere kunne have mobilitetsfremmende effekt på lejeboligområdet (flere pensionister i lejebolig vil kunne blive tilskyndet til at flytte sammen).2. Forskellen i størrelsen af pensionstillæg for henholdsvis enlige og gifte/samlevende opretholdes, men reglerne om samberegning ophæves. For borgeren vil det betyde, en højere samlet indtægt for samlevende/gifte samt øget incitament til at fortsætte med at arbejde ud over efterløns-/ folkepensionsalderen, når den anden parts pensionstillæg ikke påvirkes af den erhvervsaktives indkomst (dvs. parterne behøver ikke nødvendigvis at gå på pension samtidig).

Digital Boligstøtte - Afskaf partshøring ved ændring af boligstøtten ved automatisk opfølgning

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
E-indkomstlovgivningen og forvaltningslovens §19
Beskrivelse af problemet
I dag er kommunerne forpligtede til at partshøre borgeren, hvis kommunerne ændrer borgerens boligstøtte i nedadgående retning på baggrund af automatisk opfølgning via eIndkomstregistret. Det betyder, at kommunerne får merarbejde ved at anvende eIndkomstregistret i forhold til, hvis kommunerne ikke anvender registret (hvor borgeren selv afleverer dokumentation for en indkomststigning og dermed er vidende om ændringen i boligstøtte og således ikke skal partshøres).
Beskrivelse af forenklingsforslag
KL foreslår, at kravet om om partshøring afskaffes, når ydelsen ændres på basis af en automatisk opfølgning, der beror på eIndkomstdata, der viser, at ydelsen skal nedsættes. Dette kræver, at anvendelsen af eIndkomstdata enten betragtes som værende omfattet af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1, eller at reglen ændres - eller at der etableres en særskilt regel om partshøring ved anvendelse af eIndkomstdata. KL forudsætter at borgeren - bl.a. i forbindelse med ansøgningen - informeres om, at forvaltningen vil kunne omregne ydelsen på basis af registerdata og starte den nye ydelse, samtidig med at borgeren får mulighed for at gøre indsigelse. Forslaget vil spare arbejde for kommunerne, der i øjeblikket er lagt ned af adviseringer om ændringer i indkomstgrundlaget (fra eIndkomstregistret), som kommunerne skal forholde sig til og eventuelt regulere boligstøtten på baggrund af.

Digital Forvaltning - Udsæt dokumentationskravet f.eks. ansøgning om boligstøtte (og ansøgning om ændret boligstøtte)

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Regnskabsbekendtgørelsens § 32 (f.eks. Boligstøttelovens § 41, stk. 3)
Beskrivelse af problemet
<p>I dag skal borgeren vedlægge dokumentation for aktuel indkomst, f.eks. når borgeren søger om boligstøtte. Denne dokumentation kan ikke indhentes i SKAT's eIndkomstregister, da registret indeholder historiske data (og ikke den aktuelle indkomst). Derfor kan kommunerne ikke bruge eIndkomstregisteret til at effektivisere, f.eks. ved ansøgning om boligstøtte (og ansøgning om ændret boligstøtte). Det bemærkes, at kommunerne allerede i dag ofte er nødt til at starte udbetalingen af boligstøtte, uden at der foreligger dokumentation for den aktuelle indkomst (a conto udbetalinger), idet den nye / ændrede indkomst endnu ikke kan dokumenteres.</p> <p>Dette problem gør sig også gældende for en række andre områder hvor aktuel indkomst anvendes til at beregne ydelsens størrelse f.eks. økonomisk friplads.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>KL foreslår dokumentationskravet ændret, sådan at borgeren ved ansøgning på ansøgningsblanketten blot oplyser den aktuelle/forventede indkomst. Kommunen beregner ydelsen på baggrund af tallene fra borgeren. Efter fx 3 måneder fra ydelsens start følger kommunen op på sagen ved sammenligning mellem data i eIndkomstregisteret og de beløb, der er oplyst af borgeren på ansøgningen. Her kan kommunen eventuelt korrigere indkomstgrundlaget fremadrettet og kræve for meget udbetalt støtte tilbage.</p> <p>Forslaget medfører arbejdsbesparelse i kommunerne, når dokumentationen ikke skal håndteres, og bedre service for borgeren, der ikke skal fremfinde dokumentation (lønsedler m.v.).</p>

Digital Boligstøtte - Huslejeregister

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Boligstøtteloven (evt. BBR-loven)
Beskrivelse af problemet
For at lette sagsbehandlingen er der særligt behov for at kigge på ansøgningsprocessen, hvor borgerne f.eks. selv skal henvende sig til boligselskaberne for at få oplysninger, hvilket gør ansøgningsprocessen unødigt lang for borgerne og arbejdskrævende for sagsbehandlingen, da det ofte resulterer i at borgerne må henvende sig flere gange til kommunen. Der er også set eksempler på at borgeren ikke får korrekt boligstøtte som følge af manglende opdatering af data. Samtidig er det besværligt for udlejerne at udfylde alle disse skemaer.
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Udlejerne skal sikre, at relevante oplysninger om husleje er digitalt tilgængelige for borgerne og sagsbehandleren for boligstøtte. Dette kunne realiseres ved at Boligselskaberne indberetter huslejeoplysninger til et centralt register, hvad enten det oprettes som et nyt register eller som et tillæg til et eksisterende register. For at lette byrden ved at indberette data, kunne det koordineres med indberetning af data til boligselskabernes egen "Boligportalen", således at udlejerne kun skal indberette til en modtager. Dette stiller nogle krav til definition af data om hver enkelt bolig, og kræver at huslejebegrebet præciseres. Herefter er det en relativt simpel opgave at for kommunerne at sikre integrering af data i boligstøttesystemet.</p> <p>Der er i dag mulighed for at kommuner kan indgå bilaterale aftaler med udlejerne, om at indberette huslejedata direkte til Boligstøttesystemet. Men ordningen har ikke haft nogen særlig stor udbredelse. For at sikre kritisk masse af indberetninger anbefales at indføre en lovmæssig pligt for de almene boligselskaber, og evt. også de private boligudlejere, om at indberette alle relevante data til registret.</p> <p>Gennemføres forenklingsforslaget, vil det betyde at sagsbehandlingen bliver nemmere og hurtigere, og det er samtidig nemmere at rådgive borgerne. Kommunerne har samtidig bedre mulighed for at få borgerne til at benytte de elektroniske selvbetjeningsløsninger. Erfaringerne viser, at borgerne opgiver at benytte de nuværende løsninger, fordi ansøgningsprocessen bliver for kompliceret, og det dermed er nemmere (og mere sikkert) at henvende sig personligt. Der er væsentlige gevinster for kommunerne ved at borgerne benytter de digitale indgange i stedet for personlig betjening.</p>

Digital Boligstøtte - Afskaf solidarisk hæftelse, så det bliver nemmere at ansøge digitalt

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om individuel boligstøtte
Beskrivelse af problemet
<p>Der opleves vanskeligheder i forbindelse med digitalisering af boligstøtte, da lovens bestemmelser omkring solidarisk hæftelse (underskrift på ansøgningen af såvel ansøgeren som alle voksne husstandsmedlemmer) betyder, at ansøgninger med mere end 1 voksen person i husstanden ikke indsendes elektronisk, da den tekniske løsning med fælles digital signatur ikke er tilstrækkelig udbredt.</p> <p>Der er endvidere lovgivningsmæssige hindringer i anden lovgivning (evt. EU direktiv), der forhindrer, at indkomstoplysninger elektronisk må forhåndsudfyldes for andre end ansøgeren og dennes mindreårige børn. Det betyder ligeledes, at elektronisk indsendelse af ansøgninger om boligstøtte i husstande med mere end 1 voksen vil være ufuldstændig og kræver efterfølgende behandling i kommunen.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Det er i under 20% af sagerne at der bor mere end en person i husstanden, hvor den solidariske hæftelse er et problem. Barrieren for afskaffelse af reglen er derfor relativt lille. Problemet er dog at hvis man afskaffede den solidariske hæftelse, så skulle boligstøtten beregnes på baggrund af den enkelte ansøgers økonomi., i stedet for den samlede husstandsindkomst, for at bevare sammenhæng mellem indflydelse på de økonomiske forhold og hæftelsen. Det bør undersøges, hvor vidtrækkende konsekvenser det vil have for kommunernes opkrævning af boligstøttegæld, at ophæve boligstøtteleovens krav om solidarisk hæftelse, således at krav kun rejses overfor ansøgeren. Hvis omkostningerne viser sig at være for store til en positiv business case, kunne man, alternativt, overveje en model hvor ægtefællen hæfter automatisk. I givet fald ville det alene være i 3-8% af sagerne, at husstanden kan udnytte at lade den person med den laveste indkomst søge.</p> <p>Vedrørende forhåndsudfyldelse af indkomstoplysninger bør enten de lovgivningsmæssige barrierer i anden lovgivning ophæves eller det bør sikres, at der hurtigt skabes mulighed for at give elektronisk samtykke fra andre husstandsmedlemmer end ansøgeren og dennes mindreårige børn i forbindelse med digitale boligstøtteansøgninger.</p>

Vurdering af tandbehandling iht. Aktivloven

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om aktiv socialpolitik § 82
Beskrivelse af problemet
<p>Statsforvaltningen Hovedstaden, Det Sociale Nævn, har hjemvist en række sager om tandbehandling efter aktivlovens § 82. Nævnet har i en efterfølgende vejledning givet udtryk for, at nævnet finder kommunens praksis på området for ulovlig, da der i nogle af sagerne kun er sket en økonomisk vurdering, men ingen vurdering af lovens krav om, at behandlingen skal være nødvendig og helbredsmæssig velbegrunderet.</p> <p>Det fremgår desuden af en Ankestyrelsesafgørelse i en anden kommunes sag (A-5-08), at Ankestyrelsen har fundet, at der forelå inhabilitet ved den pågældende kommunes afgørelse, da kommunens tandlægekonsulent selv undersøgte ansøgeren til brug for sin udtalelse i sagen, og at der derved forelå omstændigheder, som kunne være egnede til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed.</p> <p>Nævnets vejledning og Ankestyrelsens afgørelse giver anledning til, at kommunen må ændre en 40 år gammel praksis på området. De ændrede udmeldinger og retningslinier vil betyde en vanskeliggørelse af administrationen af reglerne og samtidig medføre en betydelig tungere sagsgang mellem Tandlægekonsulenten og kommunen, da der må forventes en del supplerende redegørelser fra ansøgerens egen tandlæge for at dokumentere det nødvendige og velbegrundede helbredsmæssige behov.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Det foreslås, at der i Aktivlovens § 82 indføres en bestemmelse, hvorefter mindre tandlægebehandlinger kan vurderes alene ift. de økonomiske forhold, evt. med en beløbsmæssig grænse fastsat i selve lovbestemmelsen. Kun tandlægebehandlinger over beløbsgrænsen er herefter undergivet såvel en vurdering af de økonomiske forhold som en vurdering af, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssig velbegrunderet.</p>

Miljøområdet

Enstrengt myndighedsbehandling af § 8-tilladelser på jordforureningsområdet

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Jordforureningslovens §§ 8 og 8a
Beskrivelse af problemet
Kommunerne har det juridiske ansvar for at meddele § 8 tilladelser, men regionerne skal give bindende forslag til de vilkår, som er i en § 8 tilladelse. Det giver mening, at det er kommunerne, der har kompetencen til at meddele § 8 tilladelserne, idet opgaven har en tæt sammenhæng med de byggetilladelser, som kommunerne giver. Men det er uhensigtsmæssigt, at det juridiske ansvar ikke følges op med, at det også er kommunerne, der fastsætter indholdet af tilladelserne. Der har i mange tilfælde kommuner og regioner imellem udviklet sig den praksis, at det reelt er kommunerne, der laver hele tilladelsesarbejdet, og regionen alene får tilladelserne til ”orientering”.
Beskrivelse af foreklingsforslag
Kommunerne beholder kompetencen til at udstede § 8 tilladelserne, jordforureningslovens § 8a ændres, så regionerne alene skal høres, og deres udtalelse er vejledende.

Sanering og samordning af høringsregler for VVM-tilladelser og miljøvurderinger

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Planloven og lov om miljøvurderinger af planer og programmer
Beskrivelse af problemet
Under planprocesser og ved godkendelser af anlæg, der også kræver en VVM-tilladelse og en miljøvurdering af eventuelle planer eksisterer der mange forskellige høringsregler med forskellige frister. Endvidere er det ofte ikke let at afgrænse høringskredsen.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Der må foretages et eftersyn af høringsreglerne med henblik på at sanere i reglerne, så der i stedet kan køres en smidig samhøringsproces, samt at der tænkes i en modernisering af høringsreglerne, fx så høringerne kan foregå via internettet.

Et billigere og mere effektivt rottetilsyn

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Bekendtgørelse om bekæmpelse af rotter m.v.
Beskrivelse af problemet
I forbindelse med rottebekæmpelse gennemføres halvårlige eftersyn på landet, hvilket medfører, at der køres rigtig mange kilometer til ejendomme i det åbne land. Oftest er der ingen hjemme for tilsynet, og i stedet afleveres en folder om, hvad der skal gøres i tilfælde af, at man ser rotter.
Beskrivelse af forenklingsforslag
For at spare tid på tilsyn, som alligevel ikke kan gennemføres kunne tilsynet erstattes ved at rundsende et brev med de fornødne informationer i det omfang, at der ikke på det forrige tilsyn er konstateret rotter.

En præcisering og revision af brugerbetalingsbekendtgørelsen

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Brugerbetalingsbekendtgørelsen
Beskrivelse af problemet
Kommunerne bruger en del administrative ressourcer på brugerbetalingsordningen bl.a. i forhold til vurderingen af, om forhold er omfattet eller ej. Timetakstsystemet er heller ikke udtryk for den tid, som kommunerne bruger på godkendelse/tilsyn.
Beskrivelse af forenklingsforslag
Der bør ske en revision af brugerbetalingsbekendtgørelsen og her bør der ses nærmere på en mulighed for at gå fra et timetakstsystem til en form for abonnementsordning.

En landsdækkende vejledning om klassificering af jord til fordel for private brugere og myndigheder

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Bekendtgørelse om anmeldelse og dokumentation i forbindelse med flytning af jord § 10, stk. 5
Beskrivelse af problemet
Det er ressourcekrævende at klassificere jord både for kommuner, for private transportører og bygherrer, der flytter jord på tværs af kommunegrænserne.
Beskrivelse af forenklingsforslag
En forenkling kan bestå i, at Miljøstyrelsen i samarbejde med KL udarbejder en landsdækkende vejledning om klassificering af jord.

Borgerservice

Tilretning af kørekortbekendtgørelsen så politiet accepterer digital signatur

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Kørekortbekendtgørelsen § 21, stk. 1
Beskrivelse af problemet
<p>Der er en række problemområder i den nuværende bekendtgørelse:</p> <ul style="list-style-type: none">• Ansøgning om kørekort kræver personlig underskrift fra borgeren. Det betyder, at borgeren skal henvende sig i borgerservice-centret for at indlevere sin ansøgning.• Kørekortbekendtgørelsen § 21, stk. 1 stiller krav om at lægeattest skal afgives på særlig blanket. Hvis lægeattesten afgives på lægens eget papir skal hvert ark dateres samt påføres ansøgerens navn og personnummer samt lægens stempel og underskrift – i afvigende farve.
Beskrivelse af forenklingsforslag
<p>Forslaget består i, at politiet anerkender den digitale signatur på lige fod med en almindelig underskrift. Dette fremgår allerede af lov om digital signatur, men bekendtgørelsen skal rettes til. Det kræver en ændring af bekendtgørelse om kørekort.</p> <p>Derudover vil det være fordelagtigt, hvis der foretages en revision af selve ansøgningsskemaet således at det bliver mere overskueligt og nemmere for borgerne at udfylde. På den måde vil der ske færre afvisninger pga. forkert udfyldelse. KL har igangsat en nærmere analyse af hele kørekortområdet, som skal lægge op til at løse problemet med blanketter. Analysen forventes færdig i løbet af 2009, og forventer at komme med konkrete forslag til revision af blanketterne. Der kan være yderligere forslag til regelforenkling i den forbindelse.</p>

Kultur og fritid

Forenkling af folkeoplysningslovens lokaletilskudsregler

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeoplysningslovens §§ 23-28 og folkeoplysningsbekendtgørelsens §§ 10-15
Beskrivelse af problemet
Folkeoplysningsloven indeholder meget detaljerede og bureaukratiske regler om kommunernes tilskud til foreningslivets egne og lejede lokaler. Flere af bestemmelserne stammer fra fritidslovgivningens barndom i 1960'erne og er helt ude af trit med de generelle ønsker om rammelovgivning i stedet for detaillovgivning. Alle kommuner yder desuden lokaletilskud, der er højere end lovgivningens krav, hvilket ligeledes taler for en forenkling af reglerne.
Beskrivelse af foreklingsforslag
De detaljerede regler kunne med fordel erstattes af en generel forpligtelse til at kommunerne skal yde lokaletilskud i de tilfælde, hvor kommunen ikke kan stille et kommunalt lokale til rådighed. For at sikre offentlighed og gennemskuelse om reglerne, kan der stilles krav om, at kommunens regler om lokaletilskud vedtages af kommunalbestyrelsen og dermed være offentligt tilgængelige.

Mulighed for digital signatur el.l. på foreningsregnskaber

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Folkeoplysningslovens § 29, stk. 1
Beskrivelse af problemet
Lovbestemmelsen fastslår, at regnskabet for frivillige foreninger og aftenskoler, der får tilskud efter folkeoplysningsloven (ca. 20.000 regnskaber pr. år) skal underskrives af alle bestyrelsens medlemmer. Både kommuner og foreninger har ønsket, at gammeldags underskrifter kunne afløses af digital signatur el.l.
Beskrivelse af foreklingsforslag
Der bør gives kommunerne mulighed for at tillade andre former for regnskabsdokumentation end en gammeldags underskrift.

Godkendelse og drift af musikskoler

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
<p>Musiklovens §3b: ”Musikskolerne drives som kommunale institutioner eller som selvejende institutioner med kommunalt tilskud. Kunstrådet kan dog godkende andre ordninger. Institutionernes vedtægter godkendes af Kunstrådet og af de tilskudsgivende kommuner” (Kravet om godkendelse gælder også ved ændring af enkelte vedtægter).</p> <p>Kunstrådets vejledende retningslinier for musikskoleundervisningen pkt 7 opremser hvilke kvalifikationer, der kræves til ansættelse som leder og lærer ved en musikskole.</p>
Beskrivelse af problemet
<p>Det forekommer bureaukratisk, at en musikskoles vedtægter skal godkendes i Kunstrådet. Sådanne bestemmelser kendes ikke fra andre kommunale institutioner.</p> <p>På trods af større kommuner, større musikskoler og etablering af kulturskoler, samt placering af bibliotek, musikskole, idrætsanlæg mv. under samme tag, så holder Kunstrådet fortsat på, at lederen af institutionen skal være kvalificeret som lærer ved musikskolen.</p> <p>Selvom der tales om vejledende retningslinier, så administrerer Kunststyrelsen retningslinierne som skal-regler. Glostrup kommune har for eksempel gennem flere år søgt at drive en ungdomsskole og en musikskole under samme leder (i dette tilfælde ungdomsskolelederen).</p>
Beskrivelse af foreklingsforslag

Fjernelse af lovbestemmelsen.

Reformulering af kvalifikationskravene til leder – eventuelt i stil med formuleringen: Lederen af en musikskole skal have en relevant faglig baggrund.

Efter KLs opfattelse vil navnlig større kommuner have behov for at foretage en samlet vurdering af en ansøgers faglige og ledelsesmæssige kvalifikationer. Dertil kommer, at kommunerne i disse år arbejder med distriktsledelse og fælles ledelse, og her kan musikskolen ikke uden videre indtænkes.

Salg af fast ejendom

Kommunerne skal ligesom staten fritages for overflødige procedurekrav ved salg af fast ejendom

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lovbekendtgørelse nr. 1073 af 2. november 2006 om omsætning af fast ejendom og bkg. 1994 1067
Beskrivelse af problemet
<p>Ifølge bkg. 1994 1067, udstedt i henhold til lov om omsætning af fast ejendom § 1, stk. 7, finder lov om omsætning af fast ejendom § 1, stk. 4, 2. pkt., ikke anvendelse på salg af statens faste ejendomme, når salget foregår uden medvirken af en ejendomsformidler.</p> <p>Det betyder, at kommuner - i modsætning til staten - skal overholde lov om omsætning af fast ejendom § 1, stk. 4, 2. pkt., ved salg af kommunens faste ejendomme til forbrugere.</p> <p>Kommuner skal således i henhold til ovennævnte bestemmelse udarbejde salgsopstilling med de oplysninger om ejendommen, som er nødvendige for en købsbeslutning; udarbejde udkast til købsaftale; oplyse om indestående lån samt udbyde ejendommen med oplysning om de årlige ejerudgifter og det seneste års faktiske udgifter til forbrugsafhængige forhold. Såfremt det seneste års faktiske udgifter ikke kan fremskaffes, eller dette ikke er repræsentativt, skal der i stedet angives et skønnet forbrug.</p> <p>Bekendtgørelse nr. 695 af 22. juni 2006 om formidling, udbud og rådgivning ved omsætning af fast ejendom indeholder nærmere regler om, hvad en købsaftale og en salgsopstilling, som der er pligt til at udarbejde ved salg til forbrugere, skal indeholde.</p> <p>Herudover skal kommunen overholde reglerne i lov om offentligt udbud af kommunens faste ejendomme.</p>
Beskrivelse af forenklingsforslag
Bkg. 1994 1067 bør udvides, så den også gælder ved salg af kommunens faste ejendomme, idet de i loven fastsatte hensyn er varetaget af andre regler.

Kønsligestilling

Ligestillingsredegørelser

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om ligestilling af kvinder og mænd §5a
Beskrivelse af problemet
Alle kommuner skal hvert andet år bruge en del kræfter på at redegøre for situationen mht. ligestilling mellem mænd og kvinder blandt de kommunalt ansatte. Der er tale om at udfylde et anseligt spørgeskema hvor der er i detaljen skal redegøres for samtlige tiltag samt kønsfordelingen blandt de ansatte. Det er et stort arbejde, og skal kun bruges som dokumentation for hvad der gøres, hvorved der skal bruges kræfter som eller kunne frigøres til at gøre noget på området.
Beskrivelse af forenklingsforslag
§5a i ligestillingsloven ophæves.

Indstilling af kvinder og mænd til kommunalt nedsatte udvalg, råd og nævn

Navn på lov eller bekendtgørelse samt paragrafnummer
Lov om ligestilling af kvinder og mænd §10a
Beskrivelse af problemet
§10a er en bestemmelse, der er urimeligt svær at forstå for alle – selv juristerne i Velfærdsministeriet. Formålet med den er at tvinge myndigheder og institutioner til at indstille både kvinder og mænd til kommunalt nedsatte udvalg, råd og nævn. Eftersom den er så svær at forstå, er den også svær at efterleve. Og den er efter KLs opfattelse også overflødig, da man altid vil indstille den mest kompetente uanset køn. Og det i øvrigt følger allerede af §4, at der skal tænkes i kønligestilling.
Beskrivelse af forenklingsforslag
§ 10a ophæves.